

CHICAGO, ILL., PENKTADIENIS, 24 d. SAUSIS, (January), 1908 m.

Entered as Second-Class Matter July 13th, 1893, at the Post Office at Chicago, Illinois, under Act of March 3rd, 1879.

Metas XVII

LITISKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

askoliskieji Nauji metai praejo su naujais metais. Arba, sakant, tokius savo tarnus, ems labiau užtikti, prie kurių algy mano taikyti savo valdybą. Iš tų apdovanojimų, metų dienų visada Maskolija galima buvo numanyti, ko politikos sekančiuose metuose manoma prisilaikyti. Ne mažiau užtikti, ko politika maskolijū carų, jų valdymo būdas, kaip paskutinių trijų carų keitėsi, tai keitėsi beveik vienodai. Užtojos ant sosto po garsiai Krimo kare, kurioj Maskolija tapo prancūzų sumušta, Aleksandras II išpakreipė valdymo būdą į liberališkąsias vėžes, negu buvo valdant Maskolijū I. Aleksandras II įvedė šiek tiek reformų, bet pabaigoj valdymo, išnaikino valdžią turinti urėdininkai. Ir Aleksandras III pradėjo rėdėti liberališką valdymą, bet greitai pakreipė valdymo būdą į reakcijos ir tikėjimisko fanatizmo vėžes. Taip buvo ir su dabartinu caru, Mikaloju II. Jis išsyr pasirodė liberališkumu negu fanatizmas jo tėvas; prie liberališkumo jį vertė nepasiekimoj karė su Japonija, o paskui užgimusių išsyr žmonių neužgindėdini.

Po kare, kurioj jo jėgalai pogrėžiai pralose, caras Mikalojus nesigalėjo manifestų, kuose žadėjo gyventojams visos laisvės, bet jas įvykdinti nedojo paties tarnai. Kadangi žmonių neužgindėdini, ne nuko, administratoriai pradėjo tytyti žmonių žiaurumus tuos užgindėdini, bet kur buvo galima, griebsė paprastos devide et impera (skirstyk ir valdyk) metodus. Jie, kur tik buvo galima, suminė vienas tautas ant kitų: Lietuvoj, Odesoj ir kitose vietose Mažruojų jiems pasisekė pagindyti žydų skerdynes, ant Kaukazo užsiėmė totorių namometonus ant krikičionų gruzinų ir armenų. Valdžią supindyti tautiškai gaivalai skerdėsi, kraujas žmonių ličio, valdžia gi nesikišo. Alsinat mat skerdynėms žmonis, tišedama, kad tose skerdynėse sulips visi energiškesnieji išsivertik neužgindėdini. Ir neapsiėmė energija žmonių ištikro išsivertik žmonių ištikro išsivertik. Tasyk tik caras ir jo jau atvirai, drąsiai pakreipė valdymo būdą į reakcijos vėžes.

Prancūzai ištraukė jau nuo pakrančių toliau į Morokko vidurio kraštus. Prancūzai turėjo keletą kruvinų susirėmimų su besilaikančiomis Mulai Hafigo pusės maurų giminėmis ir, žinoma, turėdami kur kas geresnius ginklus, sumušė jas, užėmė kelis miestus.

Paryžiui atkako pasiuntiny Mulai Hafigo, prancūzai, perstai tyti Prancūzijos randui tikrus mierių visų pietinių kraštų gyventojų apaukto sultano Mulai Hafigo. Pasiuntiny užtikrina, jog Mulai Hafig apauktė šventą karą ne prieš prancūzus, ir ne prieš kitus europiečius, bet vien prieš išnaudojančius visą kraštą urėdininkus ir šalininkus sultano Abdel Aziso. Mulai Hafig apreiškė ir sau prielankių maurų gimininių vadovams, jog jis apauktė šventą karą vien norėdamas išgauti paramą maurų gimininių kovoj su broliu Abdel Azisu. Jis prisakė ne skriausti europėnų, ne naikinti jų turtų.

bet visgi neapsieina be užpuolimų ant prancūzų tūlių maurų gimininių. Štai dabar į Tangerą atėjo jo prancūziškojo vadovo, jenerolo d'Armado telegramas, jog bėslai Mulai Hafigo pusės Mediodžia maurų giminė užpuolė ant gabenančios maistą ir amuniciją prancūziškos kariūnės dalies. Matyt prancūzams buvo gana karšta, kadangi jenerolas d'Armado turėjo jiems greitai siųsti pastiprinimą, su kurio pagalba vienok pasisekė užpuolimą atmušti ir išgelbėti kariūnių maistą ir amuniciją. Ir Prancūzijos išsiuntė jenerolui d'Armado daugiau kariūnių. Matyt, prancūzai ištikro mano pradėti tikrą karą su Morokku ir traukti į krašto vidurius, nepasigindinti vien apgynimų pakrančių.

dar mažiau užtikti, ko politika maskolijū carų, jų valdymo būdas, kaip paskutinių trijų carų keitėsi, tai keitėsi beveik vienodai. Užtojos ant sosto po garsiai Krimo kare, kurioj Maskolija tapo prancūzų sumušta, Aleksandras II išpakreipė valdymo būdą į liberališkąsias vėžes, negu buvo valdant Maskolijū I. Aleksandras II įvedė šiek tiek reformų, bet pabaigoj valdymo, išnaikino valdžią turinti urėdininkai. Ir Aleksandras III pradėjo rėdėti liberališką valdymą, bet greitai pakreipė valdymo būdą į reakcijos ir tikėjimisko fanatizmo vėžes. Taip buvo ir su dabartinu caru, Mikaloju II. Jis išsyr pasirodė liberališkumu negu fanatizmas jo tėvas; prie liberališkumo jį vertė nepasiekimoj karė su Japonija, o paskui užgimusių išsyr žmonių neužgindėdini.

Po kare, kurioj jo jėgalai pogrėžiai pralose, caras Mikalojus nesigalėjo manifestų, kuose žadėjo gyventojams visos laisvės, bet jas įvykdinti nedojo paties tarnai. Kadangi žmonių neužgindėdini, ne nuko, administratoriai pradėjo tytyti žmonių žiaurumus tuos užgindėdini, bet kur buvo galima, griebsė paprastos devide et impera (skirstyk ir valdyk) metodus. Jie, kur tik buvo galima, suminė vienas tautas ant kitų: Lietuvoj, Odesoj ir kitose vietose Mažruojų jiems pasisekė pagindyti žydų skerdynes, ant Kaukazo užsiėmė totorių namometonus ant krikičionų gruzinų ir armenų. Valdžią supindyti tautiškai gaivalai skerdėsi, kraujas žmonių ličio, valdžia gi nesikišo. Alsinat mat skerdynėms žmonis, tišedama, kad tose skerdynėse sulips visi energiškesnieji išsivertik neužgindėdini. Ir neapsiėmė energija žmonių ištikro išsivertik žmonių ištikro išsivertik. Tasyk tik caras ir jo jau atvirai, drąsiai pakreipė valdymo būdą į reakcijos vėžes.

Prancūzai ištraukė jau nuo pakrančių toliau į Morokko vidurio kraštus. Prancūzai turėjo keletą kruvinų susirėmimų su besilaikančiomis Mulai Hafigo pusės maurų giminėmis ir, žinoma, turėdami kur kas geresnius ginklus, sumušė jas, užėmė kelis miestus.

Paryžiui atkako pasiuntiny Mulai Hafigo, prancūzai, perstai tyti Prancūzijos randui tikrus mierių visų pietinių kraštų gyventojų apaukto sultano Mulai Hafigo. Pasiuntiny užtikrina, jog Mulai Hafig apauktė šventą karą ne prieš prancūzus, ir ne prieš kitus europiečius, bet vien prieš išnaudojančius visą kraštą urėdininkus ir šalininkus sultano Abdel Aziso. Mulai Hafig apreiškė ir sau prielankių maurų gimininių vadovams, jog jis apauktė šventą karą vien norėdamas išgauti paramą maurų gimininių kovoj su broliu Abdel Azisu. Jis prisakė ne skriausti europėnų, ne naikinti jų turtų.

bet visgi neapsieina be užpuolimų ant prancūzų tūlių maurų gimininių. Štai dabar į Tangerą atėjo jo prancūziškojo vadovo, jenerolo d'Armado telegramas, jog bėslai Mulai Hafigo pusės Mediodžia maurų giminė užpuolė ant gabenančios maistą ir amuniciją prancūziškos kariūnės dalies. Matyt prancūzams buvo gana karšta, kadangi jenerolas d'Armado turėjo jiems greitai siųsti pastiprinimą, su kurio pagalba vienok pasisekė užpuolimą atmušti ir išgelbėti kariūnių maistą ir amuniciją. Ir Prancūzijos išsiuntė jenerolui d'Armado daugiau kariūnių. Matyt, prancūzai ištikro mano pradėti tikrą karą su Morokku ir traukti į krašto vidurius, nepasigindinti vien apgynimų pakrančių.

Mulai Hafigo prieša, senasis

sultanas, numestas nuo sosto gyventojų vidurinių apskričių, apreiškė, jog jis su ištikimais kariuotėmis traukia į Fezzą prieš savo broli ir jį žada pergalėti. Žadėti, rodo, galima, bet išpildyti pažadėjimą daug sunkiau, ypač dabar, kada gana didelė jo kariūnės dalis perėjo į jo brolio, Mulai Hafigo pusę. Sultano Abdel Aziso laisvė likosi šiaurinių provincijų mahometoniškos bažnyčios kunigų perskaityti.

PRUSAI.

Prūsų seimas galutinai priėmė rando sumanytą priverstinio išpirkimo žemės nuo lenkų Poznaniaus ir Vakarinių Prūsų provincijose. Pirmutinis vienok rando sumanytas likosi žymiai perkeistas: rando reikalavimai priverstinai išpirkti žemės nuo lenkų, kur tik kolonizacijos komisijai ji pasirodys reikalinga, be jokio apbrėžiamo ir tam tikslu reikalavimų apie pusę milijono markių pinigų. Seimas vienok ne tik sumą reikalaujamų pinigų sumazino ant pusės, bet ir apbrėžė ir plotus žemės, kuriuos kolonizacijos komisija gali priverstinai, be jų suviniukų nurodymų, pirkti nuo lenkų, iki 70000 hektarų, taigi apie 200000 akrų ir tai tik devyniuose pavietuose Vakarinių Prūsų ir Poznaniaus provincijų. Lenkai seime pakėlė protestą prieš tokį prūsų valdžios pasielgimą, bet kad ne rado pritarėjų, nieks jų protesto nepaisė.

Riausės dėl nepritarimo Prūsų rando visuotiniai, slapta balsavimui renkant seimo atstovus pasiūlymą žemės tarp. Dabar agitacija vedama vien raštuose ir susirinkimuose, demonstracijose ant gatvių pasiliovė visai.

AMERIKA.

Japonija ant galo pagarsino, jog jos visas karinės laivynas nesilepia niekur, bet yra namieje. Apie tai pranešė Japonijos rando Amerikos laivyno atstovai, esančiam Japonijoje. Nesutikimai, vienok, dėl rengiamo neleidimo japonų karių į Ameriką neišnyko dar su visu, bet visgi nužūdė astruma. Tarybos traukiasi toliau ir abidvi pusės tikisi jas užgandėdiniškai užbaigti. Pavojus yra vien tame, kad vedama grafo Okumoto japonų liberališkąjį partiją varc smarkią agitaciją prieš dabartinę ministeriją, kuriai užmeta stogą drąsos užrubežiniuose reikaluose. Jeigu dabartinė ministerija pulkų, o valdžia pereitų į liberatų rankas, užgintų vėl didesni nesutikimai su Amerika.

Perėtę nedėlios dieną Washingtono atėjo žinia, buk Brazilijos sostinėje, Rio de Janeiro, policija susekė anarchystų suokalbį, kurie buvę pasirengę dinamitu išnaikinti Amerikos karinę laivyną, kada tas atkaks į Rio de Janeiro. Suareštavo daug suokalbinių, dangtume svertintaučių: penkis italų, vieną kanadiečių ir du vokiečių. Vadovu suokalbio ešas vokiečių Johann Feidler.

IS LIETUVOS.

IS VILNIAUS.

Vilniuje manoma įsteigti tarpautišką artistų - dailininkų draugiją, kurios iniciatoriais yra p. Juoz. Biliukevičius ir Stanislovas Flaurie, lenkai, p-lė Gimbutaitė ir A. Žmuidinavičius, p. Hanson, vokiečiai, Ribakovas, rusas, Antokolskis, žydas ir kiti. Ta draugija turės savo nuolatinių bendrą darbų, parodomų, pasilinksminimų ir t. t. Sanarių metinis mokesnis bus 5 rub., ir 3 rub. įrašymo.

Pakilo kalbos, buk Vilniuje žadama įsteigti universitetas ar politechniką. Jų įsteigimas nemaža prigul nuo to, kiek pinigų paaukos tam tikslui "miesto tėvai". Kai kurie ragina ir mūsų dvarininkus prisidėti prie aukų, tik vargiai kas išeis iš to.

Grudžio 11 d., vietinei valdžiai įsakius, tapo uždengtos bažnytnės lenkų vaikų prieglaudos Vilniuje.

Vilniaus miesto valdybos balsuotojų kuopa, šiomis dienomis padavė miesto galvai prašymą, kuriame prašo suaukti nepaprastą Vilniaus miesto valdybos susirinkimą, apsvastyti klausimą atidengti mo politechniškos mokyklos Vilniuje.

Šiomis dienomis laukiama atvažiuojant į Vilnių žmonių švietimo ministerio padėjėjo Gerasimovo.

Žmonių švietimo ministeris atmetė prašymą Disnos rymo-katalikų draugijos, kurį praše leisti atidengti Disnoje 4 klasių progimnaziją.

Vilniaus gubernatoriui nubaudė 200 rub., arba vienu mėn. kalėjimu, "Zarijos" redaktorė Ona Sechtelė už patilpus paskutiniam numerį straipsnį: "Biurokratų puota".

Girdėjome, kad buvnsis Rygos general gubernatorius, baronas Meller-Zakomelski, bus paskirtas Vilniaus karūnės apskrįčio vadovu, vieton dabartinio vado Kšivickio, kuris ketina atsakyti.

Susekta, kad pastojio šį rudinį Tomso universiteto d studentų su netikrais palidijimais pirmosios Vilniaus vyrų gimnazijos išduotais.

Skaičius ypaty, patraukty į teismą už netikrus palidijimus vis lauginasi. Pastaruoju laiku patraukta teisman už naudojimąs tokiais palidijimais apie 50 žmonių. Jų tarpe yra ir keliats vietinių valdiškų įstaigų valdininkų.

Šiemis dienomis Vilniaus gubernatoriui užtvirtino įstatymu naujos draugijos "Vilniaus artistų atelis". Tikslas to ratelio - viešyti žmones, kurie rūpi dailės ir jo pakėlimas. To ratelio įsteigėjai: Vilniaus miesto teatro artistai ir artistės, vietinių laikraščių laikraistinkai ir kiti. Nariais to ratelio gali būti žmonės abiejų lyčių, be skirtumo tikėjimo ir tautystės.

Lapkričio 31 d., karo teismas pasmerkė mirtim Juozą Kunicką, nuimtąjį keli mėnesiai atgal Vilniuje gatve becinant. Jį kaltino, buk jis užmušęs kelis suvalkų gubernijoje šnipus, padaręs keliats ginkluotų užpuolimų ir apipilėsiu prigulėjęs prie anarchystų-komunistų kuopos "Giltinė" ir t. t. Juozas Kunickas baigė Vėverių mokytojų seminariją ir jau kelis metus mokytojavo Lenkijoje. Paskutinį netą buvo paskirtas į Subato (Kauno gub.) valsčiaus mokyklą. Kunickio apginėjai padavė apeliaciją.

Vilniaus gubernijos lietuviai apšvietime stovi žemiau už kitų Lietuvos kraštų lietuvius. Daugumas jų ne moka nė rašyti nė skaityti, ir kaip toki, žinoma, nieko negali skaityti, laikraščių nė į rankas įteima.

Neužilgio Vilniuje žada būti visos Vilniaus vyskupijos rusų dailiškų susivaižinimas, kuriame bus pakeltas klausimas apie įsteigimą specialios misijos kovai su katalikyste.

Nedėlioje, Grudžio 2 d., apie val. vakare Ligonbučio gat., netoli Okno busto, sprogo bomba, nuo kurios kilo gaisras, bet buvo tuojau užgesinta. Nelaimių su žmonėmis nebuvo.

Vilniaus miesto valdyba apturėjo daug užklausių nuo Rusijos ir užrubežinių pinigų, kad suteiktų jiems smulkesnės žinias kaslink itaisymo elektrinio tramvajaus Vilniuje.

Pastaruoju laiku išsiskino, kad buvnsis Vilniaus miesto valdybos buchhalteris Pasternackis per paskutinius 3 metus išsikovojė suvisum 50 tukstančių rublių. O dasiznoti kiek jis iš viso yra išsikovojęs Vilniaus miesto pinigų, jam darbiu paskirta yra 4 mėnesiai laiko.

Neužilgio žada atvažiuoti Vilniun Japonų trupa, susidedanti iš 8 japonų, kuri ketina pastatyti ketelį spektaklių Miesto Salėje.

General - gubernatoriui leido gubernatoriui bausiti tuos, kurie peržengs viekičiausius Vilniaus gub. general-gubernatoriaus paliepinimus. Tuo pasirėms, Vilniaus gubernatoriui nutarė pats bausiti mo laikraščių redaktorius, jeigu jie peržengs tuos paliepinimus ir negalima bus jų patraukti atsakyti teisime.

Grudžio 4 d., "Zarijos" administracijoje buvo krata pas buvusįjį antrosios dmos atstovą Povily. Paėmė keliats nesvarbių laiškų ir knygylių.

Vilniaus gubernatoriui liepė užmokėti "Zarijos" redaktoriai O. Sechtelėi 200 rublių, arba atseidėdė mėsęj kalėjime, už patalpiniu Mo. 22 straipsnio: "Biurokratų puota".

(Is "2.")

IS BUKAICIŲ DVARO.

Bukaicių dvaro girose likosi nušauti Ludvika Palsauskas ir jo draugas Vincentas Dirutis užtai, kad jie pono giroj žuikius gaudė. Juos giroj užpuolė Bukaičių dvaro urėdas ir persovė kaip žvėris.

A. Jan.

IS DABROVALĖS VALSČIAUS, Naumiesčio pv.

(Ištrauka iš laiško).

Priėmiau laikraščių daugybę, peržiūrėjęs juos, išdalinu draugams. Ištarim tau širdingą ačiū už siuntėjiną mums laikraščių. Dabar gavom dar "Lietuvos Ukrainą".

Dabar pas mus vėl išduoti nauji valdžios įstatymai. Uždrausta visokias draugijas steigti, knygyms, skaitykloms, draugijų ženklams, vaikiams mokyti be valdžios leidimo. Viskas uždrausta. Toliau laisvė ir smagumas. Lietuvoj - Nesuprantu, kaip dar tos laikraščių ne atima. Aš suprantu, kad jeigu Lietuvoj būtų toks gyvenimas kaip Amerikoj, būtų linksniau, jeigu nebūtų valdžios prispaudimo. Amerikoj Lietuviams rupi vien darbas, Lietuvoj turime dešimtis rupesčių Amerikoj dirba 8 arba 10 valandų. Lietuvoj darbiu dienos nepažanka, reikia dirbti ir naktimis, nes seimyną pas rėtą ukininką galima rasti.

Renkant Dabrovalės valsčių no-rejom, kad bujauauskas neliktų, bet šiom kartu degtinė taisy jam dirva.

Stanislovas.

(Is "V. 2.")

IS ILGUVOS.

Naum. pav.

Ilguvos dvare pėmai buvo įsteigta mokykla prieglauda, užlaikoma p. Mlynarski'o Ilguvos savininko lėšomis. Šimet ta prieglauda tapo legalizuota. Jos vedėjas p. Dobrovolskytis išguldė viską lietuviškai. Dabar ta prieglauda lanko dvidešimtis keli vaikai. Valdžios leista priimti prieglauda tik dvoro darbininkų vaikai ir tai ne senesni, kaip iki 7-8 metų. Aplinkiniai ukininkai neturi arti jokios mokyklos ir noriai leisty vaikus mokyti dvoro mokyklon, bet į ten jiems kelias užkirstas. Labai būtų gerai, kad p. Ml išrūpintų leidimą įsteigti Ilguvoje pradinę mokyklą, kaip tai Trako folvarkė įtaisyta. Tokioje mokykloje galėtų mokyti netik vaikai, bet ir aplinkinių ukininkų vaikai, ir prietam dar daug daugiau galėtų pramokti, negu dabar prieglaudoje.

Reikia čionai paminėti, kad ir Panemunyje pėmai veikė įsteigta p. Zanienės prieglauda - mokykla. Ar ji ir šią žiemą veikia, neturiu žinios.

Pas kitus Naumiesčio pavieto dvarininkus ikišiol neįsteigta jokių mokyklų.

J. St.

(Is "V. 2.")

IS NAUMIESČIO.

Naumiestyje draugija "Žiburys" įsteigė lietuvišką mokyklą. Priatidengimo mokyklos buvo sutarta, kad toje mokykloje būtų mokytis lietuviai, išskiriant išguldymą rusiškos kalbos ir tai tik antrus ir trečius metus lankan-

tiems mokyklą. Kada sutarta buvo atidengti mokykla, surinkta pinigai nusamdyt kambariui mokyklos ir algai mokytoji, ilgai nelaukę, pasamdė kambarį Meistuose, prie pat miesto, pasijieško mokytoją. Tai buvo Varšavos vėterinorių Instituto mokinys p. Krasas. Mokėjo jam "Žiburys" po 30 rub kas mėnuo ir viskas rėdėsi buvo gerai. Praslinkus trumpam laikui, p. K. atsakė nuo tos vietos - matyt nepatiko Instituto mokinui mokytojaus duona. Tas liudnumas neilgai traukėsi; netekus K. "Žiburys" į vietą K. atrado kitą mokytoją; tai buvo panaitė Krasiaukutė. Ne daug laiko praslinkus ir tai nepatiko ta duona - ir ta metė vietą. Atsiskius p. K. nuo vietos, jos vietą užėmė Kudirka, buvęs antruoj rastiinuku Liestnictvos valsčiaus. Rėdės, kad čion jam viskas bus gerai. Tiktai kokia nelaimė! Policija pareikalavo, kad "Žiburio" mokytojas būtų su mokytojo teisėmis, o čion toks nelengva yra gauti; ant tokiu išlyg, kokiose randasi "Žiburio" mokykla Nau-miestyje, nežinau, ar galima yra surasti mokytojas su teisėmis. Užmokėstis mokytojiui po 25 rub. mėnesiui, mokytojiui duodasi prie mokyklos toks mažas kambarėlis, kad lovą pastačius į kambarį, jau nėra vietos pastatyti nė viena kedė. Užmoka mokytojiui tikait už tuos mėnesius, kuriuose mokytojas užsiima mokininu; už dienas švenčių, arba kada mokykloje nebus užsiėmimo, mokytojas užmokėsčio (algos) negaus. Kas čia gali sutikti buti mokytoju ant tokiu išlygų? Ant laimės Žiburiečių atsirado pabaigęs mokytojaus tarnystę, turis mokytojaus teises, gautas amerikū - p. Katilius. Jis suki mokytojauti. Tiktai p. K. žaudamas emeritūrą ir gali užimti vietą, kurioj nemoka už lauk, kuriame nėra užsiėmimo. Prie tokiu išlyg ar galima yra pastatyti mokykla ant atsakančio laipsnio? Jeigu mes norime įsteigti tautiškas geras mokyklas, tai pastatykime ant tokiu išlyg, kad mokytojiui laike švenčių nereiktų eit užpelnyt ant smetelio juodos duonos, taip sakant, malkų kirst pas žydėlį.

Įsteigė kitos tautos saviskas mokyklas, tokias, kokios jiems tinka, nepirgulinčias nuo valdžios, kaip antai lenkai, arba nors žydai: jie ta darbą pastatė visai kitaip. Ten mokytojas turi vis užlaikymą ir net gerai yra apmokamas. Tokiu būdu, kaip dabar yra sumanyta, mūsų tautiškoji mokykla nigko gero ateityje negali žadėti ir iš jos nieko gero tikėtis negalima. Sunku yra ir beveik negalima, reikalauti nuo mokytojaus tokio pasiėvimo, kad dirbtų tokiose mokyklose, kuriose darbuotais mokytojai laike, o liuosame laike nuo mokyklos eitų uždarbiat kur-kitur. O ant galo prigulėt nuo tokiu tam-suolių, koki randas dar ikišiol tarp mūsų! Apvarsdykite ta dalyką, kurie taip trokšta tokio pasiėvimo mokytojų.

Juodvarnis.

(Is "V. 2.")

IS SUVALKŲ.

Lapkričio 22 d. Suvalkuose Vilniaus karo teismas nagrinėjo politikos bylą. Kaltino Kunickį, Pava-dėrį ir Vėždauską. Pirmu du pasmerkė pakarti, trečiąjį katargon. Paduota kasacija. Vilniaus general-gubernatoriui priėmė ją. Dar koki mėnesį lauks jie savo bylos išrisimo.

(Is "V. 2.")

IS KYBARTŲ.

Suvalkų gub.

Išvažiavus kun. "Antanavyčiui, vaidai tarp "Sviesos" ir "Žiburio" kiek tilstėjo. Laikraščius nebuvo nieko rašyta apie tuos vaidus, o ypač apie "Sviesos" mokyklėlę, kurią išpradžių praminė marijaviška, paskui bedievieška, pėkla grąsindami neleisti jon savo valky. Čia faktų begalybės. Bet dabar, administracijai įsikišus mokyklės dalykuosna ir pareikalavus mokytojo su teisėmis, "Sviesa" perleido mokyklėlę į privatiškas rankas. Pasinaudodama gėtu dalykų stoviu Lenkiškoj Macierz, kurios šalininkų esama ir Kybartuose,

sumanė įsteigti savo mokyklą su lietuvių kalbos, kaip atskiro dalyko, išguldinėjimu. Sakosi, turi per 500 rublių. Kadangi tie pinigai jokios dros principų nepripažįsta, tai veikiausia jie ir pasiėstengs įstumti dar nesusipratčius žmones į tautiškąją kovą, atitraukdami juos nuo tikrųjų savo reikalų supratimo. Vaisiai jau bresta. Kai kurie šviesiečiai ir tuli žiburiečiai jau galvoja apie bendrąją lietuvišką mokyklą. Tasai klausimas bus pakeltas visuotiname "Sviesos" susirinkime. O tuo tarpu "Sviesa" rengia lietuvių vaikų ir laisvą savo jau kelis syk pasirodžiusį chorą. Rengiama taip pat kelios viešos lekcijos apie "Alkoholizmą", "Ameriką seniau ir dabar" ir kitos. Kybartų "Žiburio" rūpinas bažnyčia. Virbalio "Žiburys", savo paskutinime susirinkime, kaip girdėt, beveik nutarė įsteigti Virbalj "Žiburio" mokyklą, sakau beveik, nes dalis Žiburiečių iš Kybeikių kaimo rėkė, kad jiems jokių mokyklų nereikėtų, nes vaikai, anot jų, ugterėja, einą Prusuosna kiaulių gaminti, taigi prusams, o ne jiems nauda daryty. Apskritai, kas link "Žiburio" susirinkimų, reikia pabrėžti, kad jų vadovai bijos viešumo ir jokių pašalinųjų neįsileidžia, dėlto ir visas žinias apie jų susirinkimus reikia žvejoti. Daugias viešumo, ponai "Žiburio" vadovai, daugiau laisvos konkurencijos!

Kybartų progimnazija pėmai itaisytoji labai vargiai tarpsta. Pėmai jau ji buvo kiek sustiprėjusi, bet apsisvogus p. Ciurlovui, buvusiam teisėjui, užsienin išpėėjusiam, vos-vos begyveno. Inspektoriauja joje p. Žibisus, Peterburgo un. stud. Vyrų progimnazijoj yra į 25 žmones. Progimnazijos tarpimas priguli dabar nuo mokytojų pasiėvimo, energijos ir iniciatyvos. Sužuvusioj progimnazijos garbė tiktai gerai joje patį mokslą pastačius, galės atsigauti ir atgauti tėvų prijautimą.

A. V-as.

(Is "V. 2.")

IS SINTAUTŲ.

Suvalkų gub.

Sudegus Sintautų bažnyčiai, buvo jau suaukta keturios sueigos. Kilo klausimas apie naujas bažnyčios pastatymą. Pakol kas, nieko dar nenutaria. Žmonės pasidalinio į dvi priešingas kuopas. Viena kuopa, drauge su vietiniais kunigais ir viršaičiu, nori statyti muring bažnyčią. Kita kuopa, daug skaitlingesnė, nori medinės. Visus ne-norinčius muringės klebonas vadina "bedieviais", "marijavitais" ir masonais. Žmonės pyksta. Kai kurie sutarę padavė skundą gubernatoriui, kad juos klebonas varu nori priversti statyti muring bažnyčią. Pasidare daug nesmagumų tarp žmonių, barnių ir užpuolėdinių. Klebonas ir viršaitis per sueigą apskėbė viešai ir rodė popieras, kad medinės bažnyčios negalima statyti. Sintautų parapijonai yra gana susipratę ir apsiėvėję: jų negalima taip greit prigausti. Tokiu kėlin eidami, mažai gali laimėti mūsų galinai. Nors užsiėmėm "bedievium" vardus, vienok norim pasiekti teisybę. Mes matom, jog muringė bažnyčia bus mums persunku pastatyti, nes neturim nė almenų, nė plytų, nė kalkių, nė žvyriaus. Mums niekas nepadės nė medžiaga, nė pinigais. Šimtas tukstančių reikės sudėti, tai prie dabartinių gyvenimo sąlygų mes neįstengsim ir pražudysime savo ukį. Visoki lupikai jau po kiek eitų nukirpo mūsų vilnas, o ant galo nori nulupty kailį. Medinė bažnyčia mums gali atsieiti į dešimtį tukstančių, tai ir tai nelengva bus surinkti, o šimtas tukstančių!... Ar rupi mūs vadams žmonių gerove? Jie nori tiktai butinai savo biurokratiškus užnamumus įvykdyti.

Ponulis.

IS KAUNO.

Grudžio 15 d. išryto kalėjime kilo sumišimas. Kaliniai reikalavo pagerinti jų valgį ir šiaip visą gyvenimą; vyresnybei atsisakius iš-

pildyti jų reikalavimus, kaliniai pakėlė protestą, laužė kojas ir kėdės, daužė langus. "Tvarką padarė" policija.

"Nedėdienio Skaitymas" jau nebeis. Jo vieton išėina "Vienybė" — tokios pat pakraipos, kaip ir "Ned. Skait.", švento Kazimiero draugijos leidžiama.

Gruodžio 2 d., apie 10 val. ryto, Kauno kalėjime kilo maištas. Kaliniai — virėjai atsisakė virti valgių, ir visiems susitarus, kaliniai išstato kalėjimo administracijai ekonomistų reikalavimus. Kuomet nuo reikalavimo išpildymo administracija atsisakė, kalėjime kilo triukšmas: kaliniai pradėjo laužyti stalus ir kėdes, mušti duris; dargi buvo bandyta išlaužyti langus grotus. Pribuvusiai policijai pasisekė numalšyti kalinius be ginklų vartojimo.

(Is "V. 2.")

IS PAPILĖS, KAUNO GUB.
10 d. rugsėjo, 12 val. nakties, keli plėšikai, išvertę langą, su revolveriais rankose įlindo į monopolį ir pareikalavo pinigų. Monopolistas šinkorius atidavė 66 rubl., rando pinigų. Bet tuom nepasigandėdino įsiveržėliai, reikalavo vis daugiau. Monopolistas atidavė jiems ir savo 53 rubl. Paskui liepė pasilenkti ir jie paėmė tiek tegtinės butelių, kiek tik galėjo, žkusią deginę sudaužė. Atlikę savo darbą, sėdėdami, išsinešė ir pasislėpė tamsoje.

Lietuvos varguolis.

IS SKUODO.

Kauno gub.

Kulčių sodiniję, naktį į Gruodžio 6 d. tapo papjauti pas vieną ukinišką latvi, jausmas 19 metų vaikas J. Skaukantas, latvis, ir čia pat tarnavusi mergina, lietuvaitė, Katrė Mamkaitė. To baisaus atsitikimo priežastis aiškina, kad, būk tas vaikas prigravęs tą merginą ir ji griežtai pareikalavusi, kad jis ją vestų; tačiau latviukas to ne girdėti nenorėjęs. Spejama, kad jis pirma papovėjęs tą merginą ir pats, teismo bijodamas, persiplovė sau gerklę.

Tr.

(Is "V. 2.")

IS SVEDASU.

Ukmergė pav.

Kas žino pedagogiką ir kam rūpi vaikų sveikata, tas, be abejonės, negali neatkreipti atydos į blogus mokyklos apsirėkimus. Kiekvienas gerai žino, kad mokykla turi būti atsakanti iš higieniško atžvilgio, tai yra, neturi kenkti vaikų sveikatai. O ras mokyklų būtinai privalo nuolat būti sveikas, tyras. Kambarių-gi, kur kvėpuoja kelios dešimtys ypatų, jeigu nebus pakaktinai perkuriami tyran orai, yra oras-kenkentis sveikatai. Svėdasų mokyklų nėra įtaisų, su pagalba kurių galima būtų pašalinti smirdantis, kenkiantis sveikatai oras. Gal ir yra mokyklų, kur ventiliatorių nėra, bet aš drūčiai abejoju, kad būtų tokios mokyklos, kur languose kvartkų ne būtų. Svėdasų mokyklų netik nėra ventiliatorių, bet ir nė vienos atidaromos kvartkos lange. Vasaros metu be šių įtaisų galima dar kvėpuoti smirdančiu ne sveiku oru, kas, žinoma, labai kenkia sveikatai. Bet kadangi vaikus į mokyklą daugiausiai leidžia žiema, kada kitokių būdu negalima ištrinti oras, tai svėdasiečių vertėtų pasirūpinti savo vaikų sveikata. Taip pat ir kambariai vaikų mokiniui netikę: labai tamsūs, nes kambariai dideli, o langų mažai, į tai taip pat vertėtų atkreipti atydą, nes ir normališka šviesa mokyklų lošia taip pat svarbią rolę vaikų auklėjime. Negaliu taip pat užlyti, kad prie mokyklos nėra atsakančios vietos, kur vaikai galėtų atlikti gamtos reikalus. Prie kiekvienos mokyklos privalo būti atsakanti vieta vaikams pabėgti ir gimnastikai daryti. Bet ir to čia nėra. Tokios nenormališkos mokyklos sąlygos drūčiai kenkia vaikų sveikatai, ir jeigu mums brangi vaikų sveikata, tai būtina turim pašalinti minėtas mokyklos ydas.

Atkreipiu taip pat svėdasiečių atydą į jų pradinės mokyklos klydymą. Teisybė, dvi spintos grūstės prigruostos knygų, bet kokiu būdu iš jų? Ar atrasi jose teisybė? Ne! Skaitys ir širdį skaudės, nes dergia kalb galėdamos mūsų priginima. Jos yra įvestos rusifikavimui mūsų vaikų, kad tik juose užmestų jų tautiškus jausmus ir įkvepti biurokratišką "pagodą". Laikas jau atbusti tautiečiams ir

suprasti, kad jau praėjo laikai, kad kvailinti mūsų vaikus tokioms knygoms. Aplinkraštis nuo Balandžio 16 d. 1907 m. po No. 4329 skamba, kad liudies mokyklų knygynuose galima turėti lietuviškos knygos pasiskaityti namie vaikams. Vertėtų svėdasiečiams pasinaudoti tokiu aplinkraščiu ir paaugoti geriausius rublius lietuviškų, o ne netikusių rusiškų knygų pirkimui, jeigu geidžiame, kad jų vaikai neišeitų iš mokyklos doriskai apakę.

Atsiminkit, kad kol medis jaunąs, jis galima ton ar kiton pusėn lenkti.

Pytskorė.

(Is "V. 2.")

IS GULBINŲ.

Panevėžio pav.

Seniai jau nebuvo apie mus kraštą rašyta laikraščiuose; tarytum kad jau pas mus viskas gerai susitvarkė, bet čia daug reikia traukti, kad prikelti iš amžino miego mūsų brolius, bet nelaimė, nėra kam budinti.

Kunigėliams mūsų matyt, nerūpi parapijų apšvietimas, nors kun. Snapstis dalina žmonėms knyges "Atsargiai su ugnimi" ir kitas panašius turinio knyges. Kokį naudą tokios knygelės duoda skaitytojui, tai jau visiems žinoma. Jei kokiai drąsulis skaito laikraščius, išskiriant "Saltinį" arba "Nedėl. Skait." arba knygetes, be dvasios aprobatos, tai tas "cicilikas" ir "bedievis".

Kad mūsų kunigėliai nemėgsta, kad žmonės skaitytų knyges, patintis ne iš kunigų rankų, liudyja toksai atsitikimas:

Praėjusiam rudenyje 1906 m. kunigas Snapstis, kalėdodamas, rado Pasvaliečių sodinij pas Ukinišką Prakaičių kokią ten jam nepatinkamas knyges, tuoj liepė sukurti ugnį ir nelaimingos knygelės supleskėjo. Tokiu būdu platinas pas mus apšvietimas!

Valsčiaus raštininką jau nuo 1905 m. turime lietuvių, paeinauti iš topaties valsčiaus, p. A. Rutę. Naudos iš to valsčiaus turi tiek, kad galima raštinę susikabinti lietuviškai. Kol buvo raštininkas rusas, tai, žinoma, rusas kalbėdavo vis rusiškai, nes jis lietuviškai nemokėdavo ir jo kaltinti perdang negalima. Dabar gi valsčiaus raštinę turėtų viešpatuoti lietuviška kalba, bet kur tau....

Jeina į raštinę koksai juoda švarką apvilkęs, jau su p. raštininku šnekučiuoja "poniškai" (lenkiškai). Toksai p. Rutos lenkiškos kalbos vartojimas geria lietuvių, nes galima kinkti, kaip tamsūs mūsų žmonėliai niekina savo prigimtą kalbą sakdami: "kas ten per kalba lietuviška, kad ji būtų graži, tai ponai nekaltėtų lenkiškai". Tai tokią turi naudą mūsų valsčius iš lietuvių raštininko.

Gulbinių žmogelis.

(Is "V. 2.")

IS SKAISGIRIO.

Siaulių pav.

Skaisgiriję degtinės pardavinėtojas ("monopolistas", kaip jį čia vadina) rusas gydo žmones užkalbinėjimais. Pernai Tautanų sodinij sergo jauna mergaitė Zlabyčė; jai skaudėjo koja. Tasi degtinės pardavinėtojas apsiėmė ją išgydyti. Zlabyč, ligonės tėvas, kas užsilenpo du kartus, saulei tekant ir užsileidžiant, vežiojo ją rusų pas save namo. Ir taip visą savaitę žavėjo žavėjo, kalbėjo kalbėjo ir, jei nebutų nuvežę Zagarėn pas daktarą, tikrai būtų nupuvusi toji koja. Šmet Reibenų sodinij serga proto liga ukiniškė Paugienė ir tą "monopolistą" žadą išgydyti; dievobaimingos moterelės pataria atiduoti ant jo valios.

Žizė.

(V. 2.)

IS PIKELIŲ.

Kauno gub.

Judeikių dvaro blogas darbininkų padėjimas. Ponas — rusas. Sulgijai dirbti nuo saulės lig saulės, o jiai liepia dirbt nuo aušros lig aušros. O jeigu kas neklauso, tai laukian veja, sako kitas ateis; o jeigu dar drąsiau šneka, tai žada atsikviesiti kariuomene. Darbininkai, nerazdami darbo kitur, vėl grįžta prie jo ir rankas bučiuoja. — Duoną, kad pakepei po pečiūm, tad reikis su lopeta imti, o išėmus, gali dievačius dirbti. Saldi ir ne reikia nei cukraus pirkti prie arbatos. Ponas šiaip sveikas. O kai reikia darbininkui pinigų, tai ir suseraga. Su grūdais taip pat eina. Vis kvepia pelėšiais. Visai poniškai.

B. Kiškis.

(Is "2.")

IS SIAULIŲ.

Seniau kunigai kalėdodami mokykloje vaikams poterių ir katekizmo ir kartais mažus vaikus apdovanojo cukiniais, o mergaites paveikslėliais, ir po sodzius važinėdavo, budavo ypatingai linksmus. O dabar jau virto kitokie laikai, politikos laikai, kunigų linksmybė kažkur dingio, ir vietoj jų yra poterių, epe vartų klerikalų politikos darba. Siaulių kun. Sultė lapkričio mėnesį, kalėdodamas, viejoje katekizmo tik visų klausinėjo, kas skaito "Žariją" ir "Saltinį", ir prikalbinėjo kad "Žarijos" nėra rankas neimti; dargi ant Žadziūno dešimtininki už "Žarijos" skaitymą užpykęs, užsimanė jiems atkėstyti: važinėdamas, visur pasakojo, kad jie slapstų spaustuve turį, ir tt. Bene nori šnipams ir policijai atimti duonos kšnių?

V-lis.

(Is "2.")

IS VEIVERIŲ.

Lapkričio 24 (gruodžio 7) dieną areštuotas dar vienas Veiverių mokytojų seminarijos mokinys, I. Starkis. Areštavimo priežastis buvo šioji: lapkr. 22 (gruodžio 5) dieną naktį kazin-kokie nežinomi žmonės atėmė iš vietinio monopolio 20 su viršum rublių ir paskui apibėdė vieną ukinišką. Vadovu buvusi viena mergina. Bet plėšimas jiems nepasisekė: tą pačią naktį Veiverių policija areštavo, ir kad ištrukt iš policijos, toji mergina apskundė policijai I. Starkį, buk jis dalyvavęs pasikėsimine ant mokytojo Sniežkos gyvybės. Ant rytojaus atvyko į Veiverius prokuroro padėjėjas, ir I. Starkis tuoj buvo pašauktas taryti. Po tardymo policija padarė pas jį kratą ir areštavo. Ant rytojaus t. y. sekandienį jį nuvežė Kauno kalėjimui, kur ligisli tebedė. Po kelių dienų atvažiojo į Veiverius tardytojas, kuris šaukė mokinius ir prašė išties žmones. Ir išsiaiškino, jog I. Starkis visai nekaltas pasikėsimine ant Sniežkos, nes yra liudininkai, kad jis pasikėsimine laike buvęs namie, bet, kad neįsitar nekaltu, vietinė valdžia pramandė dar daug nebutų daktų ant I. Starkio, ir kankina kalėjime. 14 dieną gruodžio parvažiojo iš Kauno kalėjimo išimtas ant parankos už 300 rublių pirmiau areštuotas mokinys M. Vitkauskas, kurį taip pat smarkiai kaltino pasikėsimine ant Sniežkos, kaip dabar Starkį, bet pasirodė, jog jį jis nėra kaltas. Kaip girdėti, dar bus tardymai, kratos, suėmimai.... Gal dar nekaltai nukentės ne vienas iš mokinių....

"X2."

(V. 2.)

IS PANEVĖŽIO.

Lapkričio 26 d. Vilniaus teismo rumas nagrinėjo keliat politikos bylą. Matyti buvo ministerijos pranešimo įtekmė. Bausmės skaudžios.

Valerijonas Žilinskas lapkr. m. 1905 m. Sedoj laikė prakalbą ir žmones, platino atsisaukimus; tik 2 metams praslinkus įvyko teismas. Gavo 8 mėn. tvirtapilės. Juozas Sruoga, Petrapilės universiteto studentas, 21 metų, Kazys Matulis, provizoriaus padėjėjas, ir Povylas Žitkevičius, kaltinami už priklašimą prie Liet. S. D. P., kalbėjimą mitinguose, mėdymą proklamacijų, sušaukimą valsčiaus sueigų, įvedimą naujos tvarkos valsčiuose. — Jie visi gavo ištėrimą į Sibirą.

Beto, kaltino dėl to paties Vaitiekuną, Joną Vosylių ir Antaną Vosylių, bet juos išteisino.

(V. 2.)

IS ANTUZAVO.

Panevėžio pav.

Mūsų klebonas bažnyčia paverė į vietą, kur galima užsiimti politiska agitacija. Per pamokslus duoda pipirų socialistams. Kalėdodamas, platina judaistišką darbą kazimierines knyges. Iš poterių klausinėjimo padarė politikos vartyą. Suprantamas jo pasikėsimas prie judučių: mokslo menko patsai, pinigų turi, derėjo dvarą už 40 tukstančių rublių, davinėjo tik 30 tukus. Ir žmonių tamsume mato savo išganymą.

Parapijonis.

(Is "2.")

IS PABIRŽĖS VALSČIAUS.

Panevėžio pav.
Ponai nusikraudė ukininkus, bedalinant žemę. Nuolatos buvo bylos dėl žemės, ganyklų ir girių. Jų tarnai dar labiau įerzindavo žmones. Tik tokie ir galėjo užsilaikyti. Žinomas yra Rindaugų dvare miško sargas, Leopoldas

Grumėjis. Buvo nuolatos pono liudininkas. Užėjo laisvės dienos. Žmonės pagilo. Atminė padarytas skriaudas. Leopoldas pabūgo. Jį ėmė gaudinti. Naktį bėgo už 4 mylių, įsiekdodamas socializmo vertybių: prašė prisakyti savo valdiniams jo neužmesti. Neradęs jo, grįžo namo, kreipėsi prie "mažesniųjų" socialistų. Greitai atsigrado sargybiniai. Visi nenuažėliai atsigavo. Leopoldas pats pasislėpė į sargybinius, bet jo nepriėmė. Tai jis tik vadžiojo ir rodė neistikimas ypatas. Dargunai, sargybiniai slautė visur. Suinta, kankinta, varginta. Leopoldas trisus ir laktė visur. Jisai nurodinėjo ir jų prasikaltimus. Tarp suintųjų atsirado Bieliakas, ir jo sunus. Dabar viskas grįžo į seniasias vėzas.

(Is "2.")

IS KUPRELISKIŲ.

Panevėžio pav.

Mūsų apylinkėje yra gr. Tiškaus palivarkas. Tą palivarką nuomoja J. Pučeta, lietuvis. Kaimynai jo labai neaplenkia kaip neteisingo žmogaus ir apgaviko. Žadeikių sodžiaus P. Sablickas paėmė pas jį pievos panti iš 2 penktų dalių (Pučetai 3 vežimai, Soblickui 2 vež.). Ir davė 3 rub. ant rankos. Kol P. Sablickas prisiruošė pievą panti, Pučeta nuganė jį savo arkliais. Tada P. Sablickas atsisakė nuo pievos ir pareikalavo nuo Pučetos tuos 3 rub. J. Pučeta pinigų neatidavė. Tada P. Sablickas pasisėmė su saviu du vaiku, K. Soblicką ir K. Saucijų kaip liudininkus, nuėjo pas Pučeta, ir pareikalavo pinigų. Pučeta pradėjo juos kloti, o 3 rub. grąžinti nenorėjo, galų gale, jo pati atidavė pinigų. Pučeta po to viso, įpykęs, apskundė tuos vaikus policijai, kaip plėšikus, buk jie šaudė, duris išlaužė ir tt. Vabalinkų uriadninkas su "stražnikais" suėmė P. Soblicką ir smarkiai sumušė, klievo, taipgi ir K. Jeniliukui.

K. Soblickui, ir K. Lauciuikiui pasisekė išsprukti sargybiniams iš nagų. Sargybiniai iš piktumo suėmė Soblicko motiną, bet paskui paleido. Taipgi suėmė 2 vaiku, J. Girsteikių sodžiaus. K. Lauciuikiui motinai Pučetai pradžioje pasiūlyti, kad nesimtytų su sunais. Ji įtukoje jani ir davė 35 rub. Tuo tarpu Lauciuiki suėmė, o pinigų Pučeta neatidavė. Kalba žmonės, buk tai žadą 20 r. sugrąžinti. Dabar Pučeta pastatė du sargus su šautuvais dvaro dabo.

Kupreliečiai gerų laikraščių neskaito, tik kunigo įpirstas "Saltinis" su lioterijomis tesimašo. Nors mokytojas pas mus lietuvis, bet mažai jis rupinas raginti žmones prie skaitymo gerų laikraščių.

P. Kelevis.

(Is "L.U.")

IS PUMPENŲ.

Panevėžio pav.

Mokyklos "rumas" stovi ant pat galo miestelio, Panevėžio gatvė; sakau "rumas", nes kitaip ir negalima vadinti, tikras rumas: namas didelis, augstas raudonas muras, su dideliais langais, su raudonu stogu ir tt. vienu žodžiu, tokios mokyklos niekur dar neesut matę, ne tik menkuose miesteliuose, bet ir ne viena miesto mokykla užvydytų mums. Viduj taip pat labai ruiminga: didžiojo salė (yra dvi, viena mažesnė, kita didesnė, mokinama abiejose) nors susirenka į šimtą vaikų, o suoliai užima vos tik pusę kambario. Sienos papuoštos įvairiais piešiniais iš gamtos kaip iš "zoologijos", taip ir "botanikos" skyrius; na, čion neapsiejo ir be patriotiškų piešinių, kaip antai, įvairių "didvyrių" iš Rusijos praeities. Bet menka vertė iš pastatų, nes niekas į juos atydos neatkreipia ir tuščia biurokratijos svajonė įkvepti mūsų vaikams "ruską" dvasią. Dėlei tos gal priežiūros kampe dar riogso "ikona", bet be "liampelės". Turime du mokytojų: vienas rusas — Davidov ir antras lietuvis — Bukevičius, pastarasis vos tik pirmtus tarpauptantis, nes šmet tik baigęs Veiverių mok. seminariją. Tikėjimo dalykus išguldė kun. Jankevičius, kuris "lanko mokyklą du kart per savaitę".

Kol mės neturėjomė lietuvių mokytojų, į mokyklą eidavo ne daugiau 60 — 70 vaikų, bet kuomet pernai sulaukėme lietuvių mokytojų, p. Zubrį, mokyklą tuoj neteko ir vietų, reikėjo daryti naujus suolois. Šmetgi vėl ankšta, bet padaryta 4 nauji suoloai, bet ir tu dar nepakanka ir vaikai rašo stati langų. Daug lanko mokyklą ir mergaitės: nuokomet taip nepirinkdavo kaip šmet; skaičius jų siekia į 50.

Labai geistinas apsirėikimas! Matomai visi suprato naudingumą išguldymo prigintos kalbos, nes tēgavai, atvedę mokyklon savo dukterį ar sūnų, reikala, kad pramokyti jo vaiką "lietuviškai" skaityti, rašyti ir rokuoti" (skaitliuoti). Labai ramu ant širdies, kad ir mūsų "tamsuoliai" jau tą suprato ir nė vieno jau neišgirsi kalbant: "kam mums tas lietuviškas?" ar ba: "ar toli nueisi su tuo lietuvišku". — nors ir atsiranda panašios ypatos, bet jų balsas — tuščias balsas, niekas jų nebeklauso ir niekas į tai atydos neatkreipia, kaip tai sakosi: "šuo loja — vėjas nesioja".

Rusas mokytojas gauna gera užlaikymą, nes turi butą, gauna algos virš 700 rub. metams, prie to ir išdas dar duoda 5 sieksnius malkų kurui. Užlaikymas puikus, galia gyventi lietuvis gi mokytojas gauna iš 120 tik 22 rub. per mėnesį, neturįs būto prie mokyklos, reikia nabagai samdyti butas nuosaliai. Žinoma, su tokia "suma" neapima galima pragyventi, bet turi kvepti, turi kėsti, nes gauna nors kveptuot "Lietuvos oru". Rusas mokina tik II ir III sk., kur yra į 50 vaikų, o lietuvis — įžengiamajį ir I — kur yra netoli 100; vienam perdaug saldu, o kitam per daug karstu. Visur skriaudžiam tie mūsų mokytojai lietuviai! Mums, valstiečiams, reikėtų atkreipti į tai atydą!!!!

Smaitys.

(V. 2.)

IS ANYKSCIŲ.

Ukmergės pav.

Gruodžio 2 d. miestelyje, ties Andriškevičienės kaimas, nukubino, neįjutant, vienam sargybiniui kardą. Pasijutęs, kad kardo nebėra, pasiskundė staisai, o tas pribuvo su gausia apsiginklaviusių sargybinių ir ėmė krestti namus. Visus žmones iskrėtė, apie 10 jameisinių vyrųkų nusivare į kalėjimą. Kardą berods rado kur ten patvoryje, bet tai negelbėjo. Ėmė mušti šautuvais, kumščiais. Nesužinojo, kas nusegė kardą. Paskui nusivare į kazarnas; leizdami pro duris, dar mušė, bet nieko neišgavė, paleido visus. Kiti žmonės spėja, kad atėmimas kardo, tai pačių sargybinių darbas, kad galėtų prikišti prie žmonių.

Sargybiniai neduoda moterims praėti, vis jas kabina. Ir sunku visados lengvai atstumti, ar ištrukti.

Kaimynas.

IS KOVARSKO.

Ukmergės pav.

Lapkričio 30 d. ir gruodžio 1 d. buvo atvažiuoję Kovarską įspraukinkas. Šiose dienose atvažiavo pas mus iš Ukmergės kalėjimo anykštinė Laskauskį, baigusi techniskąją mokyklą Vilniuje. Policija kaltina jį antstolio Orlovo užmumsime, ir prakalbų laikime laike 1905 m. revoliucijos. Tik nėra darodumų. Jau toks uolus šnipas, kaip mūsų urėdninkas Kovarskasis, ir tas nesuranda liudytojų ir darodumų.

Dėlto tai gruodžio 1 d. įspraukinkas sušaukė sentikius, gyvenančius netoli Kovarsko, ir rodė jiems L., ar jie jo nepripažino. Nė vienas sentikių nepripažino. Ir tiktai arbatinės priežiurėtosios broslis, visam miestelyje žinomas pusisrinkas Nikalojus, uriadninko paragintas, pasakė pripažįstas, buk L. turėjęs prakalbą Kovarske. Viskas miestelis gal paliudyti, kad tas Nikalojus yra ne viso proto. O neapsiejo ir be patriotiškų piešinių, kaip antai, įvairių "didvyrių" iš Rusijos praeities. Bet menka vertė iš pastatų, nes niekas į juos atydos neatkreipia ir tuščia biurokratijos svajonė įkvepti mūsų vaikams "ruską" dvasią. Dėlei tos gal priežiūros kampe dar riogso "ikona", bet be "liampelės". Turime du mokytojų: vienas rusas — Davidov ir antras lietuvis — Bukevičius, pastarasis vos tik pirmtus tarpauptantis, nes šmet tik baigęs Veiverių mok. seminariją. Tikėjimo dalykus išguldė kun. Jankevičius, kuris "lanko mokyklą du kart per savaitę".

Jau trečias mėnuo, kaip 5 Kovarsko valsčiaus ukininkai: J. Tumas, J. Tamolūnas, S. Kaunietis, K. Jankelėnas ir K. Gabrylačiūnas padavė gubernatoriui prašymą, kad Gruodžio 30 d. leistų surengti Kovarskė vakarą. Ikišiolei leidimo nėra, ir įspraukinkas, budamas Kovarskė, pasakė: "pakol aš čia įspraukinku — vakaras nė Kovarskė, nė Anykščiuose nebus leistas, nes tai yra lizdas "socialistų". Taigi apie leidimo išgavimą nėra ko svajoti, nes yskas priguli

nuo įspraukinko, o jis visur mato tik socialistus, agitatorius ir revoliuciją. Dar gegužės mėn. norėta padaryti mokykloje repeticija ir pradėti rengti choras — nujuto policija, atlėkė antstolis, pristatė prie mokyklos 2 sargybinius su šautuvais, o sumanytoji pagrasino suėmimu, jeigu be gubernatoriaus leidimo išdrįs daryti repeticijas. Dabar pas mus policija nebeima mą daryti. Kad tik nuo dau-giau jai varžyti ir slėgti žmones.

Nuo gegužės mėnesio turime mokytoją — lietuvi — A. Žilinskį. Doras žmogus ir darbštus mokytojas. Mokykloje yra 100 su viršum vaikų; tarp jų apie 30 mergaičių. Dėlei vietos stokos, daug vaikų liko į mokyklą nepriimta. — Lapkričio 17 d. naktį kazin-kas apvogė Kovarsko bažnyčią. Vagis įlindo per langą. Paimta daiktų už 200 rub. Kazin kodėl čia musuo liotijai policija neparodo savo darbštumo?! Ikišiolei vagių nesusekta.

G. P.

(Is "L.U.")

IS EZERŲŲ.

Zarasų pav.

Blogai prisieina darbininkai. Sunku dvaruose ir sodžiuose. Ar turi žemės kšnelį, ar įmanų, ar už kumetį dvarė est, kitos kalbos neišgirsi, kaip tik: šmet duotie brangi, kaip reiks pragyventi, gal reiks paskutinė karvė parduoti ir duona pirkti. O duona brangi: rugių puras 4 rubliai. Bet ar ilgai valgysi? Uždarbiai menki, ar nėra visai: 10 — 15 kap. ant dienos. Dažnai reikia būti be darbo. Ponai mizina užmokėsnį kur tik gali. Vienam dvarė garinė mašina pabaigė kulę lapkričio mėn. Savo žmonių neužteko, reikėjo kitių samdyti. Sulygo po 15 kap. moterims, po 20 kap. vyrams. Atsirado daugiau darbininkų, užveždla sumanė numušti algą ant 5 kap. Darbininkai negalėjo sutikti, metė darbą, streikavo visą dieną, bet nesant vienybės, grįžo prie darbo.

Odas.

(Is "2.")

IS SMILGIŲ VALSČIAUS.

Spauda "Siapas sienos atgavus, iš visų Lietuvos kampelių buvo rašoma į laikraščius apie kilstantį žmonių apšvietimą, apie naujų draugijų steigimą, apie spektaklius ir daug panašių žinių, bet iš Smilgių valsčiaus beveik nė vienos nebuvo žinėlės, nes, tiesą sakant, nebuvo ko nė rašyti. Žmonės čia po senovei tebemiega tamsume, apie apšvietimą mažai kas rupinasi.

Lietuviškus laikraščius mažai kas skaito. Į visą valsčių paraizta tik "V. 2." 4 egz., "Zar." — 1 egz. ir "Saltinio" apie 15 egzėm. (pastarąjį persisųzdina tik lioterijų laike).

Vijurkas A. O.

(V. 2.)

IS CEDASŲ.

Zarasų pav.

Cedasų valsčiuje gyvena beveik vien lietuviai, išskiriant mažą dalį svetintučių, tarp kurių žymesnę vietą užima maskoliai — sentikiai. Maskoliai gyvena šiuose sodžiuose: Dirvonuose, Kukiuose, Meinevuose, Gaidžgalėje; paskutiniuose dviejuose gyvena mišrai ir lietuviai. Maskoliai moraliskai labai žemai stovi; girtuoklyste, nedorais pasielgimais blogą duoda pavyzdį lietuviams. Žmonių apšvietimas abelnai imant stovi ne ant aukšto laipsnio. Laikraščius skaito, mattyti, mažai kas; ligisli nebuvo kungyno nė jokios skaityklos, tik paskutiniu laiku, ačiū gerbiamam klebonui Juozapui Curimskui, kuris pasirupino, įsteigta skaitykla Onušio parapijoje. Iki šio laiko valsčiaus raštinėn atėjo laikraščiai 8 egzėmp. Girdėjau, valsčius skirias pinigų laikraščių išrašymui, na ir, valstiečiai, už savo pinigų apturite atžagareivišką laikraštį "Rossija" ir kitus, kurie jums veja botaga. Valstiečiai, susipraskite, reikalaukit lietuviškų laikraščių, kurie naudą atneš, o ne protą apkvailys. Paskutiniu laiku nepaprastai čia pasidaugino "Saltinio" skaitytojų skaičius. Atsirado daug visokių platintojų, agentų, net tarpe aršiausių lenkomany, kuriems ar parupo lietuvių apšvietimas — sidabrinis laikrodėlis.

Kurso Lietuvis.

####

ti vienok, kad tie pasikal-
nieko neįveikė. Per virš-
posėdį mokytojos greitai
nuo tokių pasikalbėjimų
damos, kad su seniais nie-
tik negalint, ir turi tik
kinti mokiniu priaugan-
jartos.

ip buvo nutarta, kad ir to-
kaip ir pirma neįveikti vaikų
Nes mokytojos, kaip tris valan-
pirmo skyriaus (pačius ma-
nus), keturias — antrojo;
— penkias.
išimimė man sautikiai, kuriuo-
nusų vaikai vargsta valsciaus
klose. Paprastai ankšta, tro-
tamsi ertvė, užgulta žemų lu-
apšviesta neaiškių langų...

je virš šešių dešimčių vaikų
d. imo be jokio amžiaus skir-
po šešias, jei nedaugiau, va-
u...

aipti visi dar pas mus
tikro supratimo vaikų nau-
met gr. Z. mokyklose nutarta
puti permaitinti mokiniu pro-
gramą. Pirmo tokio tipo mokyklos
paliudijimas suteikdavo šiek tiek
skias tiesas, bent trumpindavo
tarnaviną kariūnėnė. Dabar,

uomet tokia mokykla jokių tei-
sių mokiniams nesuteikia, globėja
neranda reikalo prisitaikyti prie
valdžios teikiamos programos; be-
velija rūpintis didesniu vaikų
proto išplėtojimu ir aprūpinimu
mokinių praktiskomis žiniomis, la-
biaus gyvenime reikalingomis.

Tuo tikslu nutarta, rusiškų
kalbos maziu temokyti, vien tiek,
kad būtų suprantama; — ypatingo
būto išplėtojimo nereikalauja nuo
mokinių.

Jos vietoje daugiau laiko pas-
kirti aritmetikai ir visos aritme-
kos mokslą išgulyti vien lietu-
škoje kalboje, o ne rusiškose,
ip ligisli vyresniuose skyriuose
davo.

Ypač nutarta daug atydos pa-
oti ant antro skyriaus vaikų, nes
skyriaus tėvai — darbininkai daž-
ausiai vaikams atima. Tų tėvų
suolių nuomonėje, seniau už-
kdavo vaikui pramokti skaityti
t maldaknygės; — tai išvėdė
bar, kad jų vaikas jau ant kiek-
enos knygos paskaito — nutaria
kad jau net per daug
vėliau yra.

Užtat tame antrajame skyriu-
muspresta apart paprasto moki-
mo dar vaikus mokyti laisvus
asyti, adresuoti, visokius prašy-
mus ir valdžios įstaigas sustatyti,
vekselių formą išaiškinti.

Zada dar išstojantiems, kiekvie-
nam suteikti sąrašą tam tyčia rėn-
vedėlių su visokiais praktiskais ir
gyvenime dažnai reikalingais pa-
parimais.

Trečiamjam skyriuje yra išgul-
doma geografią, Lietuvos istoriją
ir visuotinės istorijos trumpa pe-
rvalga. Apart to atkreipta didelė
tyda į prigimties mokslą. Kaip
ankvėdis priimta čia Polio Bero
knygūtė: Dievo Galybė.
kna dar tam skyriuje higie-
išaiškinimais apie bakterijas ir
kujos nurodymais.

gestavo visi, kad neturime
širų mokykloms rankvedžių.
reikalinga būtų geografią,
rodymas Lietuvos ekonomis-
kėjimo, ir apie Lietuvos tei-
santikius, ypač apie Lietu-
vises sulgyti su kitomis
tystės šalimis ir su pačia
tyste.

art virš minėtų mokslų tre-
am skyriuje vaikai yra pra-
prie laikraščių skaitymo, ir
mi jiems tam tikslui visoki
inimai ir nurodymai.

pridėsiu dar, kad visa moki-
reikalinga medaga (knygos-
jiniai), pieštukai, plunksnos,
yra ir-gi pačių grajų Zu-
teikiama mokiniams — tai
nors trumpas, bet pilnas pa-
as ty neišsakai svarių
kraštui apvietimo šaltinių.
G. Petkevičaitė.
("V. Z.")

ETUVIAI ATSTOVAI.
p jau buvo pranešta laikraš-
keturi is jų, t. y. suvalkie-
ulota ir kauniskiai: Kuzma,
ys ir Požela nuo pat atva-
Peterburgan apsigyveno
kad parankiau būtų išvien
tyti tas ar kitas klausimas,
ti atsitiks. Vilnietis gi Ci-
s, nors taip pat buvo kvi-
is ir kalbinamas drauge su
apsigyventi, gyvena atsky-
ir ligisli buvo pas kitus lie-
atsilankęs tiksliai vieną kar-
šaipt kiek teko su juo kalb-
s žadas eiti išvien su kitais
vais lietuviais, norint žimo-
matomai, svyruoja ir labai

norėtų būti geras ponams len-
kams, ypač Lietuvos lenkams, su
kuriais Dumoje drauge ir sėdi.
Vieną kartą stačiai užklaustas
lotos, ar priguli prie Lietuvos len-
kų atstovų, Cijunėlis atsakė, kad
nepriguli, ir net žadėjosi parašyti
lietuviškus laikraščius savo var-
du paaiškinimą apie savo rinkni-
mus, būtent apie tai, kad jis jokio
parašo ar pasizadėjimo Lietuvos
lenkam eiti Dumoje su jais išvien
nėra davęs, ir apie tai, kad ap-
skelbtas laikraščiuose valstiečių
rinkinių protestas prieš jį, Cijunė-
lį, neteisingas. Vienok kiek žinia,
jokio pranešimo nuo p. Cijunėlio
laikraščiuose lig šiol dar nepasi-
rodė, ir prie kokios partijos ar
kuopos Dumoje jis priklauso, ne-
aišku.

Iš kitų mūsų atstovų, Kuzma pri-
klauso prie frakcijos social-demo-
kratų, kur turi sprendžiamą balsą;
bet įstodamas ten, jis pasiliko sau
taip vadinamas "autonomiškas tie-
sas" lietuviškuose klausimuose, o
tai reiškia, kad visuose tuose klau-
simuose, kurie paliečia Lietuvos
reikalus, jis turi tiesą eiti saipa,
kad ir prieš s.-d. frakcijos pažiū-
ras. Bulota, Keinys ir Požela
pristoją prie taip vadinamos "dar-
bo žmonių kuopos".

Tai yra maž daug pernykš-
čiai trūdovikai, arba darbiečiai.
Šitoje kuopoje minėti mūsų atsto-
vai turi taip pat sprendžiamą bal-
są ir tuose klausimuose, kurie pa-
liečia reikalus visos valstybės, lai-
kos nutarimų kuopos, visuose gi
tuose klausimuose, kurie šiaip ar
taip paliečia Lietuvą, jie turi "au-
tonomiškas tiesas", tai yra gali eiti
savarankiškai.

Tokių būdu Bulota, Požela, Ku-
zma ir Keinys tvėria lietuvių at-
stovų kuopą, kurios vardu apsva-
stojant Reikui adresą, Bulota ir ka-
bė reikalaujamas įnešti į tą ad-
resą žodžius: "užganėdinti tei-
singus siekius gyvenančių Rusijo-
je tautų".

Cia neprošal pridurti, kad pa-
silikti vien tik tokioje lietuviškoje
kuopelėje ir nepriklausyti nė prie
kokios kitos Dumoje esančios gru-
pos, būtų nepaprastai jau vien dėl-
to, kad tveriant kuopelę iš 4 tik-
tai ypatų, nepasisektų papulėti net
į jokiais komisijomis, o kaip matyt,
šitoje Dumoje kone visos darbavi-
masis bus perkeltas iš viešų po-
sėdžių į komisijas. Tam gi, kas
priklauso prie šiek tiek didesnių
kuopų, mažne visados pasiseka
patekti į geidžiamą komisiją. Taip
Bulota yra išrinktas į finansų ko-
misiją, kuri užsiima visokiais
klausimais apie mokesčius ir čyžas,
ir į apšvietos reikalų komisiją, ku-
rijoje prisirašė prie pakomisijų
apie žemėsnašias mokyklas ir apie
mokyklas svetimauciams. Kuzma
išrinktas į agrarišką komisiją ir į
apšvietos reikalų komisiją, kurio-
je prisirašė prie pakomisijų: peda-
gogiškosios, svetimauciosios ir
profesionalinių mokyklų. Požela
yra nariu komisijos apie persikėli-
mus, kuri lietuviams gal palikti la-
bai svarbi, kadangi eina gandas,
buk esąs noras iš Rusijos beže-
mion pradėti perkraustinėti Lietu-
von.

Zinoma, prigulėdami prie tų ko-
misijų, taip pat ir pačioje Dumoje
budami mūsų atstovai gerai su-
pranta, kad gero Lietuvai iš šitos
Dumos neišgriebsi, užtat gi jie
bent stengias, kiek galėdami, ap-
saugoti tėvynę nuo pikto. Užtat
šimtai atstovai jau ir taktikos lai-
kos atsargės, vis laukdami, vis
dairydami, vis žiurdami, kas
ką is kur nori pradėti. Reikia tie-
są pripažinti, kad tokios pat takti-
kos ligisli laikėsi ir kone visa opo-
pozicija, o net ir spaliečiai. Tik
tai Puriševičius, Kelepovskis ir
kompanija ceremonijų nedarą ir
elgiasi po senovėi.

Vienas iš jų.
(Is "V. Z.")

LIETUVIAI NAUJAMJAME
NIKOLAJEVSKE.
Skaitydamos laikraščius niekuo-
met dar neradau aprašymo apie
gyvenančius Sibire lietuvius, tary-
tum visai jų čia nėra. O jų čia,
Sibire, yra. Tūkstančiai, vieni
tarnauja ant geležinkelio, kiti ki-
tose valdžios ir visuomeniškos
įstaigose, treti gyvena sodžiuose,
kiti vėl darbuojasi rudos ir anks-
kasyklose; yra tarp jų ir gerai pa-
siturinti. Tik jie visi yra išsilas-
kę po visą platų Sibirą, nesusizino
tarp savęs. Dauguma jų tautis-
kai mažai susipratę, o kelti juos
iš tautiško miego ir gaivinti juose
tautiškaį susipratimą nėra kam.
Lietuviški laikraščius mažai kas
skaito, taigi mažai kas ir žino, kas

dedasi mylmoje mūsų Tėvynėje
Lietuvoje; nežino, kaip ten musų
broliai lietuviai darbuojasi, kaip
jie rūpinasi Tėvynės gerove. In-
teligentų lietuvių čia nevisur už-
tektinai yra, todėl nėra labai kam
ir žadinti tamsesniejies, sulenkėję
lietuviai. Tiesa, Sibire beveik
prie kiekvienos bažnyčios yra ku-
nigas lietuvius, bet ir jie ne tikrai
nesirupina lietuviais, bet dar len-
kina juos.

Pasirįžau sąpasidalyti žiniomis
apie čionykščius lietuvių gyvenimą.
Aš šį kartą parašysiu keliatą žo-
džių apie lietuvių, gyvenančių
Naujamjame Nikolajevske (Tom-
sko gub.), apie jų vargus ir ru-
pesčius. Kitose gi Sibiro vietose
gyvenantieji lietuviai gal atsilieps
apie savo vargus.

Gyvenančių čia lietuvių medžia-
giškas padėjimas gan ne blogas,
nes visur galima gauti vietą, nie-
kas mūsų nevaržo, turime lygias
teises su rusais. Tik gaila, kad
daug lietuvių ištautėjo, ypač tie,
kų yedė moteris lenkos. Ištautina
lietuvius čia kunigai, kurie nepri-
pažįsta bažnyčioje lietuviams tie-
sių. Mūsų čionykščiai lietuviai, ku-
rių čia apšvieti yra, būvome susita-
rę su lenkais ir giedojome bažny-
čioje vieną šventadienį lenkiškai,
antrą lietuviškai. Vieną šventadie-
nį, giedant mums bažnyčioje lietu-
viškai, ateina bažnyčion klebono
tėvas ir varo mus lietuvių iš baž-
nyčios laukan, bet mes neklausėme
ir giedojome toliau; paskiaus at-
ėjo pats klebonas (lietuvis) ir už-
draudė mums giedoti lietuviškai.
Tuomet mes susirinkdavome pas
ką nors namuose ir giedodavome,
bažnyčion gi eidavome tik ant su-
mos. Sužinojęs klebonas, kad mes
giedame namie, pradėjo per pa-
mokslus keikti mus, sakydams:
"jūs ten ne šventas giesmes gie-
date, tik giedate jų ten marseletę
ir jei tik praneščiau apie tai val-
džiai, tuojau jus kalėjiman sukis-
tų".

Iš tokio pamokslu visi labai pa-
sipiktino. Ir per išpažintį jis ga-
zdino lietuvių, neduosias išrisimo,
nevažiuosias pas ligonius, jei lie-
tuviškai giedosią, Dievo bausmę
ant savęs užtrauksią, be kunigo
mirsia ir tt. Vieni iš to labai pa-
sipiktino, kiti gi tiesiog nusiminė
ir perstojo lietuviškai kalbėti. Mūsų
lietuviai gelžkeličiai nenusiminė-
me, nes ant Sibiro gelžkelio yra
septynios bažnyčios ir mes, ture-
dami dovanai bilietus gelžkeliu
važinėti, kiekvieną valandą galime
nuvažiuoti ten išpažintį atlikti, bet
kitiems lietuviams tas negalima.
Tuomet mes išrinkome atstovus ir
nusiuntėme pas kleboną, kad leistų
mums bažnyčioje giedoti šventadi-
niais ir (kasdien) nuo 8 ligi 9
val. rytą. Paskiaus mūsų parašėme
Vyskupystės valdžiai prašymą, kad
pripažintų mums bažnyčioje lygias
teises su kitais parapijonais.

Kuomet buvo statoma bažnyčia,
tai klebonas sakė: duokit pinigų,
nesigailėkite, kada turėsime bažny-
čią visi melsimės, visi giedosime.
Dabar gi kuomet bažnyčia pastaty-
ta, prie kurios statymo ir mes, lie-
tuviai, daug prisidėjome savo ska-
tikais, jis sako, kad ne mūsų esanti
bažnyčia, nes ne mes ją statė, o
lenkai. Kaip greit užmiršo mūsų
aukas! Taigi statant bažnyčias
reikėtų būti lietuviams atsargės-
niems su aukomis, kad neišeitų
taip, kaip dabar pas mus išėjo.

Gyvenantieji už miesto sodžiuose
lietuviai daug stipriau laikosi
lietuviystės. Jie, kaip man patys
pasakojo, įsitaisė knygynėli, pasi-
sijzdinę sau "Vilniaus žinias", ir
"Juokdarį". Šventadieniais ir šiaip
liuosu laiku susieina pasiskaityti.

Taip tat gyvena mūsų broliai
lietuviai Sibiro krašte.

Ob.
(V. Z.)

IS AMERIKOS.

ORLAIVIŲ ISRADEJAI.

Washington, D. C. Ant pagar-
sinimo Amerikos kariškų valdžių,
kviečiančių išradėjus padirbti ka-
riumienei galinčius lekti prieš vėją
orlaivius, atsiskaukė šeši išradėjai
siulanti galinčius į valandą nukelti
20 mylių, dviem ypatom orlaivius:
Charles Strobel iš Toledo reikau-
ja 8000 dol. už savo orlaivį ir 120
dienų jo padirbimui; William Rei-
ferscheid iš Streator, 5000 dol. ir
150 dienų, Carl Meyer iš Frank-
fort \$9000 ir 120 dienų; Harry
Schiller \$25000 ir 120 dienų; John
Kurtis 30000 dol. už orlaivį ga-
tinti likti su greitumu 40 mylių;
A. W. Creecy \$12500 ir 90 dienų.

MASKOLICKAS RANDAS REI-
KALAUJA ISDAVIMO.

New York. Pareikalavus čia-
nykščiam maskolickam konsuliui,
likosi čia suarčiuotais maskolickas
revoliucionierius, Jonas Paurė,
Jį apkaltina maskolickoji valdžia
už plėšinus ir reikalauja išdavimo.
Čionykščiai maskolickieji socialis-
tai už jį užtaria ir reikalauja pa-
leidimo. Paurė atkako New York-
kan pusė metų atgal.

MILUKOVO KALBA.

New York. Atkako čia išvaik-
tosios dums atstovas Milukov.
Carnegie Halle jis laikė kalbą, ku-
rioje perstatė prietikus Maskolijoj
ir prašė amerikų pritarimo mas-
kolickams su caro valdžia už laisvę
kovojantiems.

MILUKOV GRĮŽTA MASKO-
LIJON.

New York. Išbuvęs čia 5 die-
nas, Maskolijos demokratų partijos
vadovas, profesorius Milukov,
grįžta atgal Maskolijon. Jis mat,
pasibaigus maskolickoms šventėms,
nori būti Peterburge. Milukov
buvo ir Washington, bet jo nepri-
ėmė prezidentas Roosevelt, kadan-
gi oficialiskam jo priėmimui pasi-
prėsinio maskolickasis ambasado-
rius. Jam išvažiavus, atėjo iš
Maskolijos telegramas su reikalavi-
mu, kad jis parsivežtų su savim ir
savo Amerikoje laikytos prakalbos
įturi. Matyt caro valdžia rengia
jam kokius nemalonumus.

ISGELBĖJO.

Ely, Nev. Giroux kasyklų olose
užgruvo 3 darbininkus. Gelbinti
draugai darbuos 46 dienas, kol
juos atkasė. Išgelbėjo visus dar
gyvus. Vienas iš jų, Brown, iš-
trauktas į viršų, paprašė draugų
ne ko kito, bet tabako į burną įsi-
dėti.

EXPLOZIJOS.

Puritan, Pa. 11 d. sausio, anglių
kasykloj užsidedė parakas. Apde-
gė 3 darbininkai, du numirė, o
trečias yra ligonbuty, bet teipgi
turės mirti. Ta pačią dieną, nu-
puolęs akmuo, užgavo du darbinin-
ku, vieną mirtinai sužiedė.

GAISRAI.

Baltimore, Md. Užsidedė čia ma-
sonų žinyčia ant Saratoga gatvės.
Nuostolius gaisro padarytus ska-
ito ant 400000 dol.

Sranton, Pa. Sudegė čia Imperi-
al Underwear Factory. Viena
darbininkė sudegė, kita, išsokusi
labai mirtinai, užsimušė, 10
darbininkų likosi sužeisti. Nuo-
stolius gaisro padarytus ska-
ito ant 100000 dol.

NELAIMĖS ANT
GELEŽINKELIŲ.

Corydon Junction, Ind. Nuo
tilto nupuolė netoli nuo čia loko-
motyva ir du vagonai. Prie to 3
ypatos likosi užmuštos, o dvi mir-
tinai sužeistos.

IS DARBO LAUKO.

Pereitą sanvaitę Amerikoje bu-
vo 435 nusibankrutinimai, arba ant
šimto daugiau negu sanvaitę pir-
miau.

Wisconsinie išduotos 8 vl. dar-
bo dienos tiesos. Už peržengimą
tų tiesų telegrafo skyrių Northern
Pacific geležinkelio kompanija pa-
teko po sudu. Nuo jos reikalauja-
ma 50000 dol. bausmės.

Vietoj Mitchelio, kalnakasių
organizacijos vadovu likosi išrink-
tas vice-prezidentas, organizacijos
"United Mine Workers of Ameri-
ca", T. D. Lewis.

St. Louis, Mo. Neturinti dar-
bo darbininkai kelė čia demonstra-
cijas, reikalaujo darbo. Miestas pa-
skyrė 10000 dol. taismui gatyvių
prie ko tuom tarpu keli šimtai dar-
bininkų turės darbą.

New York. Darbai eina čia
blogai. Darbininkai, ypač ateiviai,
negalėdami gauti darbo, pulkais
grįžta į senąją tėvynę, į Europą.

Seranton, Pa. Pasibaigė strei-
kas darbininkų čionykščiu alaus
leidyklų. Nesutikimus apie darbo
laiką nutarta pavesti išristi santai-
kos teismui.

Homestead, Pa. Čionykščiose
plieno dirbtuvėse prasidėjo darbai.
Dirba pilną laiką. Bessemerinė da-
lis dar stovi, bet yra viltis, kad ir
joje prasidės darbai.

New Castle, Pa. Blėtos dirb-
tuvėse prasidės darbai nuo 3 d.
vasario. Prie darbo patilps 600
darbininkų.

New Castle, Pa. Shenango
dirbtuvėse iš dalies pradėjo dirbti.
Neužligio prasidės darbai visose
dalyse.

La Jose, Pa. Clearfield and
Cambria Coal & Coke Co. reika-
lauja 100 išlavintų angliakasių.

San Francisco, Cal. Darbai
eina čia ne geriausiai, yra daug
žmonių be darbo, kiti išvažinėja
kitor darbo jėskoti.

Pittsburg, Pa. Dirbtuvėse
Republic Iron & Steel Co. nuna-
žino pudlerių algas. Darbininkai
ant to sutiko.

Pittsburg, Pa. Dirbtuvėse
Pittsburg Steel Co. mieste Mone-
pen, Pa. pradėjo gerai dirbti, 2000
darbininkų vėl turi darbą.

Bethlehem, Pa. Cemento dirb-
tuvėse prasidės darbai nuo 3 d. va-
sario. Prie darbo patilps 1000
darbininkų.

Tarentum, Pa. Taiso dabar
dirbtuves Allegheny Steel Compa-
ny. Darbai jose prasidės 4 d. va-
sario.

Belefonte, Pa. Kasyklos "Len-
tia" sudegė ir per tai daug darbi-
ninkų neteko darbo.

Baltimore, Md. Darbai eina
čia negeriausiai, bet visgi eina jau
geriau, negu prieš Kalėdas.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

ANTRA "AUSROS" DR-STES
PRELEKCIJA.

Nedėlio, 26 d. sausio, atsisub
antra "Ausros" dr-stės prelekcija
1908 metų. Tema prelekcijos —
"Moteris ateities", skaitys M. Se-
škievė. Prelekcija atsisub, kaip
ir visos tolesnės prelekcijos, Frei-
heit Turner (mažoji) svetainėje,
3417 So. Halsted str., prasidės
3:30 val. po pietų. Įžanga 10 centų
ypatai.

Rodos, visai bereikalinga aiškin-
ti naudingumą "Ausros" dr-stės
parengtų prelekcijų, nes apie tai
galėjo jau kiekvienas ikišiol persi-
tikrinti. Primjisi vien tik, kad
abėnai, ant prelekcijų atsilanko
labai mažai moterų, kas išrodo
lyg kad mūsų moterims nereika-
lingas mokslas, nereikalingas ap-
švietimas!

Šitoji prelekcija aiškis moterų
prietikus, todėl ant jos turėtų su-
sirikinti kuodaučiausiai moterų.
Vienok nė vien moterų pasimokys,
bet teipgi ir vyrai. Tikime, kad
ant šios prelekcijos susirinks dau-
giau publikos negu ant jeib vienos
iš pirmesniųjų.

J. Ilgaudas,
Prel. R. K. rastininkas.

IS KENOSHA, WIS.

Gyvenantis čia lietuvis, M. Pe-
trauskas, įgavęs tikėjimiską pro-
sumaismą, užsimanė nusizudyti.
Jis į vieną ranką paėmė kryžių,
į kitą maldaknygę ir stojo ant gel-
kelio priešais atbėgantį traukinį.
Mašinistas, vienok, į laiką patėmijo
stovintį ant kelio žmogų ir traukinį
sulaikė. Beprotis tapo policijai
atiduotas, kuri jį laiko, kol ne su-
ras giminį, kuriems jį galės at-
duoti.

IS CLEVELAND, O.

5 d. sausio buvo čia parapijos
mitingas šv. Jurgio bažnytinėje sve-
tainėje. Likosi išduota metinė pa-
rapijos atskaita, kaip tai menkai
išmanantiems parapijonams kuni-
gai išduoda ir kitose vietose. Rei-
šiva pasakyti, jog kaip kitur, tie-
ir čia, kunigas yra parapijos iži-
dininku, žmonės jam tiki, kaip meil-
lės skelbėjai, izdo nekontroliuojai,
todėl kunigas gali tokias rokundas
išduoti, kokios tik jam patinka.
Klebonu čia yra kunigas Halbur-
da. Jis perskaitė jeigas ir išlaides:
paminėjo, kiek pats ima algos, kiek
vargonininkas, kiek išmokėta 2
merginoms mokytojoms (mat prie
bažnyčios čia yra ir mokykla);
paminėjo 139 dol. išmokėtos žva-
likų dagitojui, kurio čia visai nė-
ra, nes tą dagatą atlieka mokiniai,
kurie nė reikia nė cento mokėti.

Parapijonai, leidžianti vaikus mo-
kyklon, turi nuo vaiko mokėti 9
jų niekas negali prisigriebti. Rei-
kia dar pridurti, kad nepakanka ir
susirinkusių atsirado tik
du, kuriems kunigo išlaidy sura-

šas pasirodė ne aiškiu, juodu pa-
reikalavo parodymo, kur eina tie
9 dol., kokius nuo vaiko moka tė-
vai, leidžianti juos mokyklon, jeigu
mokytojų algos priskaitytos prie
parapijos išlaidy, jos sukrautos ant
parapijonų; taip-gi kodėl priskaity-
ti 139 dol. žvakių degėjui, kurio
nėra? Kunigas, vietoj tą paaiškin-
ti, soko ant paaiškinimo reikalau-
jančių, pradėjo šaukti, jog reikia
išmesti tuos nenaudėlius, sliaptar-
nius, cicilikus, nors nė vienas iš jų
nėra nė sliaptarniu, nė ciciliku; pa-
šaukė savo ištikimus tarnus ir tie
išmėtė anodu vyrų reikalaujančių
teisinių rokundų. (Jeigu teip ga-
lėjo atsitikti, tai jau kulti ir para-
pijonai, kad leido kunigui teip pa-
sielgti. Red.). Tai mat kiek pas
mūsų vėlių ganytojų yra krikščio-
niškos artymo meilės! Ar gi nė
niekada nesuprasime mūsų skriaud-
dy, argi niekada ne pažysime, kas
mus ir kokiū būdu labiausiai pul-
do, demoralizuoja ir skriaudžia?

Ten Buves.

Darbai čia sumažėjo, per tai ir
daug lietuvių yra be darbo. Lai-
kas dabar ludnas ir nuobodus.
Yra čia L. S. S. 3 kuopa, bet
sumažėjus darbams, draugai išva-
žinėjo kitor darbo jėskoti, per tai
ir kuopa susilpnėjo, sumažėjo jos
jiegos. Pasigerinus darbams, be
abejonių ir kuopa vėl sustiprės.
Buvo čia teatrališkoji ir dainorių
draugovė, bet ir ji beveik pajro.
Laikosi dar 14 kuopa S. L. A.,
bet ji teipgi netvėriausiai laikosi.
Pirmiau ji turėjo diktai sanarių,
bet dabar, kilus vaidams, ji beveik
sujro. Gaila, kad mes, pykdami-
si asabiškai, jeigu vieni kitiems,
apart apšmeizimų, pakolijimų ne-
dant ką blogo galime padaryti, tai
besivarinėdami su asabiškais piktu-
mais, kenkiame viešiem, visus lie-
tuvius apeinantiems darbams!

W. J.

IS PITTSTON, PA.

Lietuviai čia pradeda bruzdėti.
10 d. lapkričio buvo parengtos
prakalbos ir jos pusėtinai pasise-
kė. Dabar 26 d. sausio, 7 val.
vakare, vėl rengiame prakalbas.
Pakviestas kalbėti P. Dubickas iš
Philadelphios. Įžanga bus po 10c.
vyrams, o moterims ir merginoms
dykai. Prakalbos rengiamos L.
S. S. 32 ir 78 kuopų. Atsisub J.
Andriusio svetainėje, pn. 193, Main
str.

P. Skelaitis.

IS LEDFORD, ILL.

Darbai eina čia prastai, darbas
prastas teipgi ir uždabiai, todėl
tegu čia lietuviai ne keliauja dar-
bo jėskodami. Iš kitor pribuvu-
siam darbas sunku gauti. Čia yra
tik kasyklos, kitokių darbų nėra.
Pragyvenimas brangus.
Lietuvių yra čia diktas burelis:
bus apie 60 šeimynų, o pavieniu
dar daugiau. Dabar ketina statyti
bažnyčią, bet kasin, ar pasiseks,
kadangi nelabai daug yra lietuvių
ir tie patys nenori duoti pinigų.

Neseniai pribuvęs.

IS ROCKFORD, ILL.

Kaip kitur, teip ir č

IŠ VISUR.

Netoli Sektal, Morokko, prancūziškas jencrolas d' Armade tu rėjo mušį su vadovu sultano Mula Hafigis pajėgu. Mula Rašidu Mušis traukėsi dešimtį valandų bet morokkonai likosi sumušti, ji nužudė ketis šimtus kariautojų Prancūzų dvidešimtį tapo pašautų. Prancūzai paskui nutraukė to liau ir užėmė miestą Kusbak. Mula Hafigis iš miesto Morokko ištraukė prieš prancūzus su visomis savo pajėgomis. Mahometoniškais kunigais šaukia visus mahometonus į šventą kovą su krikščionėmis.

Japonijos izdo ministeris padavė parlamentui biudžeto sumą. Plaukintai ministerio išskaityti ant 611 milijonų yenų, o išlaidos ant 615 milijonų. Taigi išlaidos 4 milijonais yenų (yena — 50 c.) didesnės negu surinkimai. Uždengimui nepritekėjus manoma pakelti mokesčius, stengtiesi apsieiti be paskolų.

Ant salos Hayti, (vidurinėje Amerikoje) negrų respublikoje paties vardo, užgimė vėl revoliucija. Revoliucionieriai, po vadovyste Jono Juneau užėmė jau kelis miestus. Randas išsiuntė prieš revoliucionierius savo kariūmenę. Todėl neužligio reikia laukti kruvinių susirėmimų.

Stoką pinigų ir Europoje, apat gal Prancūzijos, vistir atjancija. Antai Prūsų randas, uždengimui izdo nepritekėjus ateinančių metų, leido paskolą \$62000000, bet užsirašanti pasilė tik \$4250000. Kitais metais pasiūlymų budavo net kelis kartus daugiau, negu randas reikalaujavo.

Kroatijoje (pietinėje Austrijoje) likosi paskirtas naujas banas (provincijos administratorius). Atkalvė jam į Agramą, kroatai priėmė jį labai nepilnankiai: susirinkę ant geležinkelio stoties, priėmė jį akmenimis ir supuvusiais kiaušiais ir mitydami jais, lydėjo poną į jo runą.

Paryžiuje, išvežant iš ligonbūčių minykas, kurios čia nuo seniai buvo ligojų prižiūrėtojomis, susirinkę gyventojai išsiskė joms savo pritarimą. Susėdus į karietą, žmonės norėjo išrinkti arklius ir pats jas vežti ant geležinkelio stoties, bet policija minias išvaikė, suareštavo reikaujančius.

Londonė, 17 d. sausio moterys kovojančios už savo teises kėlė prieš ministerių rodos runą demonstracijas. Prie diržų prisirišę geležinius retėžius ir juos prisirišę aptvarto. Atėjusi vaikyti jas policija turėjo pirmą retėžius sudaužyti. Pulka jų suareštavo ir teisejas jas pasmerkė trims sanvairėms kalėjimui.

Japonija Činų randui pavėlavę paskutinį reikalavimą uždrausti angliskai kompanijai dirbti Mandžurijoje, naują gelžkeli. Jei-gu Činų randas to nepadarys, Japonija žada pati tai padaryti. Tai-gi išpultų, kad ji tokiam atsitikime savo kareiviais užims tuos Mandžurijos plotus, per kuriuos rengiamas naujas gelžkelis.

Pereituose metuose Prancūzija parsigabeno iš svetur išdirbinių, o daugiausiai žalių produktų už \$1,209,529,600, arba už \$409,840 dol. daugiau negu užpernai. Savo gi išdirbinių svetur išgabeno už \$1,108,406,000, arba už \$506,400 daugiau negu užpernai.

Paryžiaus universitetas kas metai vienas iš geriausių baigiančių mokslą studentų duoda 12000 frankų, kad jis galėtų po svetimus kraštus važinėti, bet turi aprašyti savo išpučius ir patėmėjimus. Ši met dovana gavo Henri Labroue. Jis turi aprašyti savo išpučius apie moterų gyvenimą visokiuose žemės kraštuose.

Maskolijos biudžeto sumą nymė paskirta \$3350000 policijos išlaidoms, kokios negali but paaiskintos. Taigi pridedimo policijai reikalaujama daug daugiau negu apsvietimo reikalams: apsvietim reikalams reikalaujama vien 7 milijonų rublių daugiau.

Brazilijos porte Rio de Janeiro, jurininkai atplaukusių čia Amerikos kariškių laivų susipešė Brazilijos ir Portugalijos jurininkais.

Gadynė šlėktos viešpatavimo Lietuvoje

(1569—1795m.)

Parašė Jonas Šliupas, M. D.

o kitos — broliai Zborovskiai, beje, Jonas, Gniezno kasteionas, ir Andrius, priedvarinis marsalkas. Varšaviškiam konvencijos seime, vasario mėn. 1587 m., šalis Zborovskii paėmė viršų, iš dalies todėl, kad prie jos prisidėjo Gniezno archiepykupas arba primas, persėnėlis Korukovski — augščiausioji valdžia laike bekaralybės. Andrius Zborovski, kaip priedvarinis marsalkas, buvo vadu ceremonijų itame seime. Senate vyriausia atrama šitos partijos buvo Gorka, Poznaniaus vaivada, o pasiuntinių trobesyje iškalbus referendorius Čarukovski (atsižymėjęs Liublino seime 1569 m.); šis, nors jau apakęs, perkunavo savo kalbose Zamoiskii, ir reikalavo paskirti teismą ant jo už neteisų nubaudimą dviejų brolių Zborovskii. Bet hetmanas pasinaudojo iš kariūmenės respublikos, esančios po jo vada, ir užėmė gresnią stovėnį prietaikiniui prie savų priešgynų. Partija Zborovskii, dar pirmiau turėjusi susisėmus su Austrijos dvaru, pastatė kandidatą ant Lenkijos sosto vieną iš Austrijos erchercogų. Šitą kandidatą parėmė ir popiežiaus lėgatas Hannibalius, archiepykupas Kapuos. O partija Zamoiskii, pagal velykimą našlės karalienės Onos Jagėliunaitės, stojo už jos seserėną, Svedijos karalaitę Zygantą (sūnų karalius Jono Vazos ir Katarinos Jagėliunaitės).

Kuomet Lenkai pasidalino tarp dviejų pretendenti ant sosto, lietuviškiesiems *) arba, geriausias sakant, vakarinės Rusijos ponai ir šlėktos palinko ant pusės trečiojo pretendento, Maskvos caro, ir paslankiai išleido į šnekas tame reikale su Maskvos bajorais. Ivano Gresmijo, kūrų juos baidė savu liutumu, nebuvo jau gyvo, o susivienijimas su Maskolija jiems išrodė esąs naudingas. Maskvoje labai prisidėję išrinkimo Svedijos karaliaus, iš ko galėtų įvykti suvienijimas lenkiškai lietuviškosios viešpatystės su Svedija, ir todėl išsiuntė į seimą didelę paniuntinystę, kurios vadais buvo bajoras Steponas Godunov, kniazius Fedoras Trojekurov ir djakas Vosylius Šcelkalov. Maskvos vyriausybė, jeigu aprinktų Theodorą Ivanovicių, žadėjo nekustinti šlėktų privilegijų, apdovanoti ponus žemėmis savoj viešpatystėje, apmokėti skolas Batorio samdytiems Vengrų kariavams (100.000 aukšinių) ir tt. Iš savo pusės lietuviški ponai pasakė pasiuntiniams, kad dėl išrinkimo Theodoro reikia pergalėti tik tris kliūtis, „perkirsti tris kalades“, paristas iš pusės lenkiškųjų ponų. Šitieje reikalavo: 1) kad viešpatas karunuotas būtų Krokavoje, katalikų bažnyčioje; 2) kad savam titule rašytųsi pirma Lenkijos karaliumi ir didžiu Lietuvos kunigaikščiu, ir 3) kad atmainytų savo tikėjimą ant katalikiškojo. Ir siunusyk, kaip prie dvaro, Maskvos vyriausybė nenorėjo mėti pinigų ant paprakų; pasiuntinystė apsiėjo tik pasiekimais ir žadėjimais. Vienok, kada prieš rinkimo seimą ant lauko pas Varšavą tapo pastatyti trys vėluokai, Maskviški su kepure ant virsaus, Austriški su skrybėlėmis ir Svedijai su silke, tai žymi dalis šlėktos susirinko aplink Maskvos paprastį. Bet vos prasidėjo susėnos pasiuntinių su Lenkijos ponais ir su Lietuvisiais — katalikais, tuojau pasirodė, kad perkirsti tris minėtas kalades nebuvo jokiu būdu galima. Ypačiai apie atmainymą religijos Maskvos igaliojėtieje nenorėjo nė girdėti, ir todėl susėnos su jais pasibaigė tikrai pasilgimimu sątaikos.

Tokiū būdu rinkimų kova susicentravo aplink du pretendenti, Austrijos ir Svedijos. Abi šali atako į elekcijos seimą su geroka ginkluota spēka. Vieną syk dalykai vos ne atėjo iki mušio aplink senatoriskąją sėtra, stovinčią vidur lauko. Tik tai pastangoms primaso pasisekė pačio pradžioj sustabdyti tą mušį. Potam Karukovski liepė sudeginti sėkrutintą šopą. Jis pats perėjo į pusę Zamoiskii, ir tuomi suteikė jai persvarą. 19 d. rugpjūtis 1587 m. rata Zamoiskio, susidedanti labiausiai iš Maz-lenkių ir pietinių Rusų, apsaukė karaliumi Zygantą; Lietuva pristojė prie jo kaip prie aino savos dinastijos. Princas su hetmanu kuko į bažnyčią sv. Jono, kur ir atlaikė padėkavonės maldas ant garbės naujai aprinktojo karaliaus. Bet rata Zborovskii, susidedanti labiausiai iš Did-lenkių, nepripažino šito aprinkimo; ir po trijų dienų, Kyjevos vyskupas Jokubas Voronicki, apsaukė karaliumi erchercogą Masimilijoną, vieną iš brolių cėsoriaus Rudolpho II, o kardinalas Radivilas dēlei to aprinkimo užgiedojė Te Deum laudamus Bernardinų bažnyčioje Varsoje. Išsiųsti tapo pas Maksimilijoną su pranešimu apie aprinkimą ir užprašymu ant sosto Jokubas Voronicki, Kyjevos vyskupas, Jonas Zborovski, Gniezno kasteionas, ir Aleksandras kunigaikštis Prunski. Tuomi tarpu Zamoiskis sutarė su Svedų pasiuntiniais sąlygas, beje pacta conventa, kurių svarbiausia buvo: tegul Svedų vyriausybė nūtaria su Lenkija pateiktiną sątaiką ir atiduoda jai Estoniją. Abu princiai, ir Zygantas ir Maksimilijonas, priėmė aprinkimą ir sutiko ant paduotų kozmą sąlygų. Dabar kilo klausimas, ktrats iš jų suspės pirmiau pribūti į Krokavą ir apsinavinuoti. Maksimilijonui buvo daug arčiaus; su nedidele kariauna jis patraukė į Lenkiją, tikėdamas, kad sudrūtins jį prisidėjimas lenkiški salininkų. Jau jis prištartino prie pačios Krokavos; bet Zamoiskii nesnaudė ir išsirengė ant energiško atspyrimo. Atmuštas po nenusisekusio antpuolio, Maksimilijonas atsitraukė į Čestochavą, laukti naujų prigėlėtojų. Tame laike Zygantas išsėdo Gedanoje; iš čion, po priedanga kariuvių tunto, skubinosi į Krokavą, kur ir atkako laimingai. Vainikuotas čion tapo primaso Karukovskio 28 d. gruodžio 1587 m. Potam šalis Maksimilijono ėmė žymiai mažėti; daugelis Lenkų pametė jį ir kaku pas naująjį karalių įjėskoti jo mylistų. Zamoiskii su pažymia spēka ištraukė į kėlionę prieš Maksimilijoną. Tasai atsitraukė į Silėziją ir stovėjo pas Byciną. Zamoiskii drąsiai perėjo per rubėžius, užgėlė ant priešininkų ir sumušė juos (13 d. sausio 1588 m.). Ant lauko Byciniskio mušio buvo rasti 1800 lavonų su pakustomis galvomis pagal Lenkų ir Vengrų paprotį ir 1200 su nukirptomis vokiskū būdu. Tuojau Zamoiskii apgėlė Bycino pylį, kur užsėdėdas buvo Maksimilijonas, ir erchercogas oriverstas tapo pasiduoti nelaisvėn. Ilgainiui, reikalaujant Austrijos rumui ir Romos kurijai, jis tapo paleistas iš nelaisvės, ir nors, priešingai suligimui, nesilovė vadintiesi lenkiški karaliumi, tai vis-gi darė be jokios sau naudos. Pergalė pas Byciną sudrūtino lenkiškai lietuvišką vainiką ant alvos Zyganto III.

Ypatoje jamo Svedų princas ant lenkiškai lietuviško sosto atsisėdė aiškus proto aprubežiavimas, suvienytas su klu atsidavimu popiežiui ir katalikų bažnyčiai. Ir tokia lubudžio apibrėža tinką visam ilgmetiniui viešpatavimui. Respublikai neteko jokių vauresnių naudų iš šito aprinkimo; vyriausioji sąlyga, beje, atidavimas Estonijos — kur susivienijusios būtų visos žemės Vidžemiskio zokono po Lenkijos valdžia — netapo išpildytas Svedų karalių, ir pati sąjunga su Svedija netik nevyko, bet, priešingai, potam atsisakymas Svedų — protestonų pripažinti savą karalių Zygantą kaip atkaklų kataliką, privedė prie nedraugingumo abiejų šalių. Trukumu rasmo, o taip-gi nerangumu ir nemitrumu iš pažiūros, naujas karalius iš pačių pradžioj Lenkijoje labai nepatiko. Prie pirmo su juomi pasimatymo, Zamoiskii nustebo atkakliu tylyjimu ir šaltumu 20-metinio Zyganto, taip jog, vienam savo draugui jis pasakė: „kokį nebylį pasiuntė mums nelabasis!“ Tas pats Zamoiskii, kuriam Zygantas galėjo pasidėkavoti už savo vainiką, pirmas prityrė ant savęs jo juodą nedėkingumą. Pavyduoliai kanclerio ėmė įkalbinėti karalių, kad spēka ir ženkluamas jo didiko užtemdimo paties karaliaus ypatą ir kad jis atvirai stengiasi karalių pastatyti po savo nuolatine įtekme. Zygantas patikėjo toms pašnabzdoms, po įvairiomis priedangomis ėmė prašinti iš dvaro vyriausius salininkus kanclerio, o potam savo atviru neprilankumu privertė atsitolti ir jį patį, ypatinai po apsiėdimo su Austrijos erchercogiete Ona, kuriam apsiėdimui veltui priešinosi lenkiškai patrijotiškoji partija Zamoiskio. Artimiausiomis prie karaliaus ir įtekmingiausiomis ypatomis pastojų priedvariniai kunigai — jezuitai (Golynskis, Laterna, Kvdrantinas etc.), tarp kurių buvo taip-gi žinomasai Petras Skarga. Įtekmių neužtruko atsispindėti prietikiuose naujo karaliaus prie dissidentų abelnai ir prie pravoslaviskos Rusijos atskirai.

Jezuitai rodė savo didelį džiaugsmą iš aprinkimo Zyganto III visose lietuviškose ir lenkiškose kolegijose, bet labiausiai Vilniuje 1589 m., kada Zygantas III, norėdamas pasimatyti su savu tėvu, Jonu III Svedijos karaliumi Reveliue, atkako į sostą palyk Lietuvos. Ulyčioje, kuria į Vilnių atvažiuodamas, turėjo keliauti, pastatė triumfaliską lanką, iš kurio bokštelių keturi aniuolukai pasveikino atkankantį monarchą lotyniskomis eilėmis. Kada į patį bromą to lanko važiuo, šeši vaikiščiai, kiekvienas atskirai, pakėlė džiaugsmo riksmą; vienas: Ilgai gyvuok Zygante! kitas: Sveiks karaliau ir tt. Ant paties lauko patalpino visokias teplones, perstantčias pavėklus Jagėliunų, herbus lenkiškų provincijų ir tt. Už tai Zygantas III, po kelių dienų pabuvojimo Vilniuje, prisileido jezuitus ant audiencijos, kur jie ir į jį mokintiniai *) lotyniskai rentė, lygindami monarchą ismintyje su Saliamonu, drašoje su Aleksandru Didžiu ir tt. Ant rytojaus po tos audiencijos karalius aplankė kolegiją ir universitetą, kurio sienas padabino visokiomis eilėmis garbei svečio, kalbose lotyniskoj, graikiskoj, hebrajiskoj, hispaniskoj, italiskoj, francuziskoj, vokiskoj, angliskoj, lenkiškoj ir lietuviskoj. Taip garbindami silpną monarchą, jezuitai patraukė širdis laudies, net dissidentų, kurie kaskart labiau ėmė auginti mokslo zokono ir savės klausinėjo: kodėl-gi jų kunigai nieko tokio padaryti negali?

Zygantas III, tekdamas ant Lenkijos sosto, pasistatė — arba geriausias jezuitai apibrėžė planą, nuo kurio nė žingsnio neatstojo, planą išnaikinimo kitverių Lenkijoje. Apisiantė jezuitai, kurie jo mintis valdė despotiskai, o jeigu ko jie nestengė, tai prie jo širdies prisigriebė per tą jo Oną, arba per pačią Oną ir Konstanciją. Taip antsėdė ant silpnio monarcho, suorganizavo jo dvarė tikrą karę prieš skirtvierius. Apisiantė karalius uoliausiais katalikystėje ministrais, kaip va: Bobola, Stan. Alb. Radivilas, Levas Sapieha ir k. Mirus kokiam dissidentui, jo urėdus, ir starstijas atidavinėjo katalikams, draugams jų zokono. Kiltuosius skirtvierius, kurių negalima buvo išstumti iš senatorių krėslų, iš urėdų ar dvaro, stengėsi atversti į katalikystę, nežiurint į įrankius. Atvertinėjimas kitverių jiems tuom labiau sekėsi; kad kolegijos jų pasidangino *) prie Zyganto III be miero, ypačiai Lietuvoje, o skaitlius jų mokintinių pakilo iki 10000 galvų. Šn pagelba jų kolegijų, pereidinėjimas skirtverių į katalikystę, kartais iš persiutkinimo, tankiaus dar dėl svietiskų nuožvalgų prie karaliaus, kūrų tokius pereidinėjimus visokiais būdais apmokėjo, labai sutankėjo Lenkijoje ir Lietuvoje ir suteikė čion katalikystei persvarą ant protestantizmo. Priegtam Lenkai smalsčiai jau ėmė smerktiesi į Lietuvos urėdus, nors tatai dar ne labai gerai jiems sekėsi.

Augstiesni urėdai, kaip senatorių, infulu, dignitorių ir tt., pagal aktą unijos ant pamato senų tiesų ir privilegijų, neskyj patvirtintų, turėjo tekti Lietuviams iš gimimo arba ypatoms, Lietuvoje apsigyvenusioms. Kad Lietuviai gnyė savo privilegijas, parodė seimo konstitucija kaslink Vidžemio starstų, kur liepta buvo, kad pusė tokių starstų būtų Lietuviais ir kad miera lietuviškajam starstai, taptų paskirtas į jo vietą Lenkas, o mirus lenkui — lietuvis. Dabar taip-gi, kada Zygantas III nominavo ant Vilniaus vyskupo Bernardą Maciejevskį, Lietuviai privertė jį atsisakyti nuo vyskupystės, tai-gi ir nuo senatorystos krėslu laban Abraomo Vainos, ukėjo did. kunigaikštystės *).

VAZŲ ŠEIMYNA.

GUSTAV, KARALIUS SVEDŲ.

Jonas III (1568 — 1592)

Zygantas III, karalius Lenkų.

Karolis IX (1604 — 1611).

Vladislovas IV — Jonas Kazimieras — Karolis Ferdinandas vyskupas — Ona Katarina už Filipo-Vilhelmo, kunigaikščio Neuburgo.

Gustav Adolph (1611 — 32).

Christina (1634 — 54).

Ona už Heinrichio Juliano kunigaikščio d'Enghien.

Katarina už Jono Kazimiero, kunigaikščio Dviltės.

Karolis X-Gustavas (1654 — 1660).

Karolis XI (1660 — 1697).

Karolis XII (1697 — 1718).

Zvilgterkime dabar, nors trumpai, į prietikius Zyganto III su kaimyniskomis viešpatystėmis. — Borys Godunov liepė Uglyčiuje nugalaboti brolių Theodoro Ivanovicius, Dimitrą, ir pasimirus Theodorui (1598 m.), pats užėmė sostą išgesusios šeimynos Riurikačių Maskvoje. 1600 m. dėl susėnos apie patenkančią sątaiką atkako nuo Zyganto III pasiuntiniai į Maskvą, kurių vadu buvo lavus diplomatas liet. kancleris Levas Sapieha. Tuos pasiuntinius ten laikė lyg apkabinę, apsiatę pristovais, neleidami jokių susizinojimų su pašalinėmis ypatomis; sakalbos traukėsi beveik per metus, ir maskoliai, nelaimėję nusileidimų kaslink Livonijos, sutarė 20-metinę sątaiką.

Bet Godunov (kaip kad Ivanas Gresmusis su M užsimanė dar laike tu suėnėkų Livoniją padaryti — ka valstija ir pasodinti ten svetimžemį princa, apsu su rusiška kariute. Su tuomi mieriu Borys (1599 m.) sikvietė į Maskvą princa Gustavą, sūnų nuverstososto Svedų karaliaus Erikio XIV ir besibastančio išguja po Europą. Kaip po pusbrolio Zyganto nepotis Karolio IX, Gustavas buvo pavojingu prie vienam ir kitam. Godunov ketino išleisti už jo saveterį Ksėniją, o iki Livonija netaps atimta, paved Kalugą su keletu miestų. Bet Gustavas nejtiko: nenorėjo, pametęs katalikystę, priimti pravoslaviją, nenorėjo atsižadėti nuo tulos apsiėdusios vokietės, tokį atkaklumą Godunov atėmė nuo jo Kalugą ir pjam suardytą Uglyčių; aulinkui, riaušių laike, jis Kasiene (1607 m.).

Tuomi tarp Rusijoje radosi zokoninkas bazilikurs, sakėsi, esąs caraičiu Dimitru ir panudino S mieriaus vaivadą Jurgį Mnišech, pasipirsdamas prdukters Marinės. Krokavoje jis priėmė lotyniską mą, žadėjo įvesdinti katalikystę Maskolijoje, ir mirsdunovui (1605 m.), remiamas Zyganto ir magnatu, mē carų sostą. Apsivedė su Marine, kuri, lydimą ija iš ponų ir šlėktos, iškeliojo į Maskvą. Kniaziai pamaistą, Dimitras tapo užkoneikvitas; naujasai carasylius Suiskis, liepė jo pačią su kitais Lenkais užkalėjime. Dabar kitas netikras Dimitras artinosi Maskvos su tytveika lenkiškų liuosonorių. Zygantas skelbė carui karę ir traukė pas Smolenską. Hetman Zolkievskii pas Klusinę (1610 m.) sumušė Svedus, be nancius Smolenską atkirsti. Bajorai detronizavo carą Vasylių ir išdavė jį su broliu Dimitru Suiskiu Zolkievskii siulė Maskvos sostą karalajui Vladislavui, apsergėdatsau neužkabinaimą graikiskos religijos ir tiesą Nemenin captivabimus. Palikę Maskvoje igulintę po vadu Alex Gosievskio, Zolkievskii grįžo su suimtiniais į Smolenską, apgultą karaliaus. Zygantas pareikalavo vainiko sau Smolenską pasidavė (1611 m.), bet bajorai nenorėjo Zyganto, žinomo religiska netolerancija, net atsiėmė atgal prižadėjimus kaslink aprinkimo karalajio. Bajoras Lepunov, kniazius Požarski ir miescionis Minin sukurstė Maskvoje pamisimą prieš Lenkus. Varšavos seimas neuzgryrė Zygantui mokesčių karėi su Maskva. Patrauktinė kariūmenė, negavusi algos, neklausė vadovų. Lenkugulintė Maskvoje, skvirbinama bado, turėjo pasiduoti. Nepagerino situacijos nei asabiskas išsirengimas Zyganto su karalajiu Vladislavu. Maskvos patrijotai palė ant carų sosto Mikolą Theodoraitį Romanovą (1613 45), nunų metropolito Filarėtą. Porą metų vėliaus mas jau rėmė karalaitę Vladislavą: sturmas Maskvos nusisekė, nežiurint į gelbėjimą hetmano „zaporoginių“ zokų, Petro Sagaidachno. Tarpininkaujant d. lit. kanriui Leonui Sapiehai, Vladislavas sutarė su caru Dvinsadorą 16 metų (1618 m.), per ką Lenkija laimėjo pa bežinį ruožą su Smolensku, Novgorodu Sieversku ir Cnygovu. Taip tai Maskva neparėjo į uniją su Lenki Zygantas III augščiaus kėlė katalikystę negu laimėtos ir po įtekme jezuitų nenorėjo unijos, užlaikant gijos valnybę. Nuo to sykio maskoliai pradeda neaploti Lenkų.

Dar aršiaus nusisekė Zygantui III karėje, dēlei tėvonisko sosto Svedijos. Karolis Sudermandis apėmė pirmą Estoniją, potam isigriovė į Vidžemį ir ėmė žymesnius miestus, be Rygos (1601), nežiurint į stangas hetmanų Jono Zamoiskio ir Karolio Chodkevčiaus. Karolis apsisukė karaliumi Svedijos (1604) atliko kėlionę prieš Rygą. Chodkevčius pergalė laimė pas Kirchholmą (1605). Karę, pertrauktą mirtimi Karlio IX (+1611), tęsė toliaus įpėdinis, jo sūnus Gustavas Adolfas. Paėmė Rygą ir kitus miestus Vidžemio ir pgrasino net Gedaną. Zygantas atmetinėjo sąlygas prisinko, geizdamas atgauti Svediją ir išnaikinti joje protestantizmą; kurstė jį Austrija ir Ispanija. Gustavas Adolfas gavo pagelbą nuo lėnininko Lenkijos, kunigaikčio Prusų, Jurgio Vilhelmo, isismerkė į karališkus Prus ir jėmė žymesnius miestus be Toruniaus ir Gedanos. Gilius Prancūzija ir Anglija patarpininkavo sudėjime gklų: Altmarke, artymais Štumo, įvyko 6-metinė sėta (1629). Svedai pasilaikė savo rankose laimikus myje ir keletą prusiskųjų miestų!

„Iš tikro (Lietuva ir) Lenkija po 45 metine Zyganto III nukentėjo labai daug. Pirklyba, ir žemdirbystė nuopuolė ir visur, be runų galingosios, matėsi vargas; — net mokslai nuėjo taip pat, sa valstija, atgal. Blizgėsis kėlių didžiųjų vyrų nedžinklino visuomeni; universitetai perėjo į nagus, turie savo mokintinius laikė dvasiškuose pantiuos riaušias įrėdnes protestonų naikino jezuitai ir jų d — karalius. Kunigų valdžia iš naujo pasikėlė ir aviską mazine tokia pat tamsybe, kokia viešpatavus pirm šimtų metų. Sudarai draugijos rėdo tapo suoti: visur valdė šlėkta pagal savo patikimą, spaudėnius luomus, darė sądoras savo valia, nors tos, dēvalinių karių, negalėjo įvykti. Kozakams įgriso rybos su Lenkija tuomi labiau, kuomi labiau juostai ir kiti kunigai dėl religiskų įmonių persekiojo, maisto ir karės su Lenkija pasirodė tuomi labiauskų, kuomi labiau jų senos tiesos ir laisvės buvo tmos“ (Goehring).

Nors prie savo vainikavimo Krokavoje Zygant III, tarp kitų punkty, prisiekė ginti laisvę tikėjimodentams ir ne katalikams, bet toji prisieika nė kiek n dē jam veikiai potam pradėti ilgą, alsinančią karę Rusų pravoslaviją; prie to jis pasirodė uoliu įrankiatarėjų, jezuitų.

Liublino unija 1569 m., sudrutindama polytišgludinimą lietuviškosios Rusijos prie Lenkijos, palaičius kėlius įtekmei tosios kulturiškose prietikių ypačiai religiskose skryptje. Pasekmingai atvertin kiltas šeimynas iš protestantizmo ir pravoslavijos i kystė, jezuitai nebenorėjo daugiau apsiriboti augmų luomu, o užmanė ir visą Rusų tautą cerkvės pr se pavergti popiežiškam sostui. Kadangi umai v katalikystę žmonės imtų kelti riaušes ir maistus, tasi už suvienijimo bažnyčių, beje pakėlė klausimą apie dinimą Florentiskės unijos. Su tuo mieriu žin Skarga dar 1569 m. parašė knygą „Apie vienybę bažnyčios po vienu piemeniu ir apie graikiskąj n vienybės atsitraukimą“, kuri knyga dukart tapo len išleista (1577 ir 1590 m.). Kadangi siulomoji uniliko pravoslavams jų imonius ir dievmaldystę cerkvo niškoje kalboje, o reikalavo tik, kad popiežius būtų žintas galva, tai daugelis pravoslavų pasiliko ją gal liai. Patsai garsus užstavinėtojas pravoslavijos, kun

